

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १७१७ — १७३६ विंशति उपनिष
Title नारायणोपनिषत्तः अथर्व शिखो
प्रतिषत् पर्यन्तं
Author X
Extent ५३ Age ५
Subject उपनिषत् (वेदान्तशास्त्रं)

CV

- क नारायणोपनिषत् १
 क हंसोपनिषत् ३
 स्वस्व ब्रह्मविद्वत्पनिषत् १
 ग प्रवृत्तविद्वत्पनिषत् ३
 घ मक्षोपनिषत् १
 ङ परमहंसोपनिषत् १
 च जाबालोपनिषत् ३
 छ आहारापुपनिषत् १
 ज ब्रह्मोपनिषत् ३
 ण गर्भोपनिषत् १
 ञ हवालोपनिषत् ३
 ट वृहजाबालोपनिषत् १
 ठ वृहजाबालोप ०
 ड कालाशिरुपनिषत् १
 ढ केवल्योपनिषत् १
 ण अथर्वशिरोपनि ०
 त अथर्वशिरोपनि ०
 थ द्युरिकोपनिषत् १
 ड्य चतुरिकोपनि ०
 उपनि ० योगशिरोपनिषत् १

१२५
 १
 २
 ३

धर्वागपिनी ११
 उत्तरनापिनी १२

णं देवापनिषत्
 नहोपापनिषत्
 परमहंसोपापनिषत्
 गायामोपापनिषत्
 अगस्त्योपापनिषत्
 अश्विनोपापनिषत्
 गार्ग्योपापनिषत्
 सुबालोपापनिषत्
 वृहस्पतिोपापनिषत्
 अथर्ववेदोपापनिषत्
 अथर्वसंहिताोपापनिषत्
 अथर्ववेदोपापनिषत्
 अथर्ववेदोपापनिषत्
 अथर्ववेदोपापनिषत्

वेदं त

नारायणः श्रीमहागणयत्तयेनमः श्रीगुरुभ्योनमः ॐ भद्रं शान्तिः पुरुषो ह वै नारायणो कामयत्त प्रजाः सृजेयेति ना
 १ रायणाद्ब्रह्मा जायते नारायणादिंद्रो जायते नारायणाद्वादशादित्या रुद्राः सर्वा देवताः सर्वाणि च भूतानि नारा
 यणा देवसमुत्पद्यंते नारायणे प्रलीयंते अथ नित्यो देव एको नारायणो ब्रह्मा च नारायणः शिवश्च नारायणः श
 क्रश्च नारायणोद्वादशादित्याश्च नारायणो वसवोश्चिनौ च नारायणः सर्वे शषयो नारायणः कालश्च नाराय
 णो दिशश्च नारायणो धश्च नारायण उर्ध्वं च नारायणो न्तर्वह्निश्च नाराणो नारायण एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यं ॥
 अथ नित्यो नित्यकृतो निरारब्धा तो निर्विकृत्यो निरंजनः शुद्धो द्वितीयो न द्वितीयोऽस्मि कश्चि घ एवं वेद तस्य न द्विती
 योऽस्मि कश्चित्तरुद्रं ससारथिं कृत्वा मनः प्रग्रहवान्नरः प्रयाति परमं पारं विष्णुवारव्यं पदमव्ययं एतद्वै नारायणस्यो
 पनिषदमधीते स सर्वेभ्यो घोरेभ्यो विमुक्तो भवति स सर्वं श्रित्वा लोकानाप्नोति ब्रह्म त्वं च गत्वा मृतत्वं च गच्छति ॥ ॐ
 नित्यं व्याहरेन्नम इति द्वितीयमंते च नारायणायेति ॐ नित्येकाक्षरं नम इति द्वे अक्षरे नारायणायेति पंचाक्ष

राणिएतद्वैनारायणंस्याष्टाक्षरं पदं यो ह वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदमध्येति अनय ब्रवः सर्वमायुरेति रास्योषं
 गोपत्यं विदंते प्राजापत्यं ततो मृतत्वमश्नुते ततो मृते त्वमश्नुते ॥ इति नारायणोपनिषत्समाप्ता ॥ ऋद्रं
 शांतिः ३ ॐ मूगो जम उवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ ब्रह्मविद्याप्रबोधो हिकेनोपायेन जा
 यते ॥ सनत्कुजात उवाच ॥ विचार्य सर्ववेदेषु मतं ज्ञात्वा पिनाकिनः पार्वत्या कथितं तत्त्वमृणुगो जम तन्मम ॥ अना
 रव्यं यमिदं न त्वं यागिनी कोऽसन्निभं हंसस्य गतिविस्तारं भुक्तिमुक्तिफलप्रदं अथ हं मपरमहंसं निर्णयं व्यार
 व्यास्यामो ब्रह्मचारिणे दांताय गुरुभक्ताय हंसहंसेति सदायं सर्वेषु देहेषु व्याप्रोवर्तते यथा तद्यग्निः काष्ठेषु तिले
 पुनैलमिव तं विदित्वा न मृत्युमेति गुदमवष्टभ्या धारा द्वायुमुत्थाप्य स्वाधिष्ठानं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य मणिपूरकं गत्वा
 नाहतमतिक्रम्य विशुद्धी प्राणात्रिरुध्या ज्ञामनुध्याय न ब्रह्मरंध्रं ध्यायन्निमात्रो हमित्येवं सर्वदा ध्यायन्न त्रयो
 ग्रंथः अग्निमपत्रे पश्यत्यनागारश्च शिष्टो भयपार्श्वे भवत एषो सौ परमहंसो भानुकोटिप्रतीकाशो येनेदं व्याप्तं त

हंसोप०

२

स्यावृधावृत्तिर्भवतिपूर्वेदलेपुण्येमनिराग्रेय्यानिद्रालस्यादयो भवन्तियाम्येकैर्येमतिर्नेर्शत्येपापादौ मनी
षावारुष्यं क्रीडावायव्ये गमनादौ बुद्धिः सौम्ये रति प्रीतिरैशाने द्रव्यादाने मध्ये वैराग्यं केसरे जाय दवस्या कर्णिका
यां स्वप्रलिंगे सुषुप्तिः पद्मत्वागेतुरीयं यदा हंसो नादेविलीनो भवति तदा तु यातीत - अथो नादमाधाराद्वह्निरंध्र
पर्यंतं शुद्धस्फटिकसंकाशं सवैब्रह्मपरमात्मेत्युच्यते ॥ अथ हंसशायिरव्यक्तगायत्रीकुंदः परमहंसो देवताहमि
ति बीजं सङ्गतिशक्तिः सोहमिति कीलकं षट्संख्यया होरात्रयोरेकविंशतिसहस्राणि वदृशतान्यधिकानि
भवन्ति सूर्याय सोमाय निरंजमाय निरायासाय तनुस्तूक्ष्मप्रबोदयादग्नीषोमाभ्यां वौषट्त्वाद्यंगन्यासो भव
तः एवं कृत्वा तदयेष्टदले हंसात्मानं ध्यायेदग्नीषोमौ पक्षावोकारः शिरो विंदुस्तु नेत्रं मुखं रुद्रोरुद्राणी चरणौ बा
हू कालाग्र्याग्निश्चोभे पार्श्वे भवतः मुष्मन् नमजपोपसंहारमित्यभिधीयते एवं सर्वहसवशात्तस्मान्मनो विचार्य
ते स एव जपकोष्ठा नादमनुभवत्येवं सर्वहंसवशात्तादोदशविधो जायते चिणिनिप्रथमश्चिणिचिणीति द्वितीयोऽथ

राम

२

टानादस्तनीयः शंखनादश्चतुर्थः पंचमस्तंत्रीनादः षष्ठस्तालनादः षष्ठस्तालनादः स्यत्तमोवेणुनादोष्टमोमे
 रीनादोनवमोमृदंगनादोदशमोमेघनादोनवमंपरित्यज्यसेतप्रथमेचिंचिणीगात्रंद्वितीयेगात्रभंजनं। तृती
 येखेदनंयातिचतुर्थेकंपतेरिः पंचमेस्त्रवतेतालुषष्ठेननिषेवणं॥ समेगूढविज्ञानंपंरावाचातथाष्टमे॥
 अदृश्यंनवमेदहंदिव्यचक्षस्तयामित्यं॥ रामंपरमंप्रसन्नभवद्ब्रह्मात्मसन्निधौ॥ तस्मिन्मनोविलीयतेमनसिग
 तिसंकल्पविकल्पेदग्धेपुण्येपापेसद्भाशिवः तत्तयात्मासर्वत्रावस्थितस्वयंज्योतिः शुद्धोबुद्धोनित्योनिरंजनः
 शांतः प्रकाशतइत्येवेदवंप्रचनंवेदप्रवचनमिति॥ इतिहंसोपनिषत्समाप्ता भद्रं॥ शांतिः ॐ स्म मनोहिद्वि
 विधंप्रोक्तंशुद्धमेवच॥ अशुद्धंक्यंमसंकल्पंशुद्धंकामविवर्तिवम् मनएवमनुष्याणांकारणंबंधमोक्षयोः बं
 धायविषयासक्तंमुक्तंनिर्विषयंस्मृतम्॥ यनोनिर्विषयस्यास्यमनसोमुक्तिरिष्यते॥ अतोनिर्विषयंनित्यंम
 नः कार्यमुमुक्षुणा॥ निरस्तविषयासंगंनिरुद्धंमनोहृदि॥ यदायात्मात्मनोभावंतदातत्यरमंपदम्॥ तावदे

हंसोप०

३

3

वनिरोद्वयंयावद्दुदिगंतंक्षयम्॥एतज्ज्ञानंचध्यानंचअतो न्योगंथविस्मरः॥नैवचिंत्यनचाचिंत्यमेवतत्॥पक्षपा
तविनिर्मुक्तं ब्रह्मसंपद्यतेतदा॥स्वरेणसंधयेद्योगमस्वरंभावयेत्यरम्॥अस्वरेणाहिभावेनभावोनाभावइष्यते
॥तदेवनिष्कलब्रह्मनिर्विकल्पंनिरंजनम्॥तद्वत्साहमितिज्ञात्वाब्रह्मसंपद्यतेभ्रुवम्॥निर्विकल्पमनंतंचहेतुदृ
ष्टांतवर्तितम्॥अप्रमेयमनाद्यंचयज्ज्ञात्वा मुच्यतेबुधः॥ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबंधोनचशात्यनं॥नमुमुक्षु
र्नमुक्तिश्चेदित्येषापरमार्थज्ञा॥एकरावात्मा मंतव्योजाग्रत्स्वमसुषप्तिषु॥स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविघ
ते॥एकएवहिभूतात्माभूतेभूतेयवस्थितः॥एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत्॥घटसंकृतमाकाविंदूशं
नीयमानेघटेयथा॥घटोनीयेतनाकाशंतद्वज्जीवोनभोपमः घटवद्विविधाकारांभिद्यमानेषुनः॥नद्रयंनच
जानातिसजानातिचनित्यशः॥शब्दमायावृत्तोयावतावतिष्ठुनिपुष्करे॥मिमेतमसिचैकत्वमेकएवानुपश्यति॥
शब्दाक्षरंपरंब्रह्मयस्मिन्हीणेयदक्षरम्॥तद्विद्वानक्षरंध्यायेद्यदिच्छेच्छांतिमात्मनः॥द्वेविद्येवेदितव्येतुशब्द

कृष्ण०

३

ब्रह्मपरंचयत् ॥ शब्दब्रह्मणिनिष्ठातः परंब्रह्माधिगच्छति ॥ ग्रंथमभ्यस्य मेधावीज्ञानविज्ञानतत्त्वतः ॥ पत्न्या
 मिव धान्यार्थीत्यजेद्रथ मशेषतः गवामेनेकवर्णानां क्षीरस्याप्येकवर्णता ॥ क्षीरवत्पश्यते ज्ञानं लिङ्गिनस्तु गवां
 यथा ॥ घृतमिव पयसि निगूढं भूते भूते वसति विज्ञानम् ॥ सततं मथयित्वा मनसा मंथानभूतेन ॥ ज्ञाननेत्रं स
 मादाय चरेद्दक्षिमतः परम् ॥ निष्कलं निश्चलं शांतं तद्ब्रह्माहमिति स्मृतम् ॥ सर्वभूताधिवासं यद्भूतेषु च वसंतं द्रुष्वी
 सर्वानग्राहकत्वेन तदस्म्यहं वासुदेवस्तदस्म्यहं वासुदेव इति ॥ इति ब्रह्मविंदूपनिषत्समाप्ता ॐ भद्रं ० शांतिः ॥
 ॐ मृगास्त्रय्यधीत्य मेधावी अभ्यस्य वपुनः पुनः ॥ परमं ब्रह्म विज्ञाय उल्कावतान्यथोत्सृजेत् ॥ ॐ कारं रथमारु
 ह्यविष्णुं कृत्वा त्रसारथिम् ब्रह्मलोकपदान्वेषीरुद्राराधनतत्परः ॥ तावद्रथेन गतव्यं यावद्रथपथि स्थितिः स्थि
 तारथपथस्थानं रथमुत्सृज्य गच्छति मात्रालिङ्गयदंत्यत्काशब्दं जनवर्जितम् ॥ अस्वरेण मकारेण परं सूक्ष्मं हि
 च्छति शब्दादिविषयाः पंचमनश्चैवातिचंचलम् ॥ चिंतयेदात्मनो रश्मीन्प्रत्याहारः स उच्यते प्रत्याहारस्तथा

हं सोम०

४

५

ध्यानं प्राणायामोयधारणा तर्कश्चैव समाधिश्च षडंगो योग उच्यते यथायव तन्धातूनां दह्यंते धमना मलाः
तथेन्द्रियकृता दोषा दह्यंते प्राणनिग्रहात् ॥ प्राणायामैर्दोषान्धारणाभिश्च किल्विषम् ॥ किल्विषं हि क्षयेनी
त्वारुचिरं चैव चिंतयेत् ॥ रुचिरेरेव कंचैव वा योराकर्षणं तथा प्राणायामास्त्रयः प्रोक्तारेचकपूरककुंभकाः
सव्याहृतिंसप्रणवां गायत्री शिरसा सह ॥ त्रिः पट्टे दायतः प्राणः प्राणायामः स उच्यते ॥ उक्षिप्य वायुमाकाशं शू
न्यं कृत्वा निरात्मकम् ॥ शून्यभावेन युंजीयाद्रेचकस्येतिलक्षणम् नोक्षुसेन्नानुक्षुसेन्नेव गात्राणि चालयेत्स्वी ए
वं वायुर्गर्हीतव्यः पूरेकस्येतिलक्षणम् ॥ वज्रैरेणेत्यलनालेन वायुं कृत्वा निराश्रयं ॥ एवं वायुर्गर्हीतव्यः कुंभकस्ये
तिलक्षणम् ॥ अंधवत्पश्यत्स्वरूपाणि शब्दं वधिरवच्छृणु ॥ काष्ठवत्पश्यते देहं प्रशान्तस्येतिलक्षणम् ॥ मनः संकल्पं कं
ध्यात्वा संक्षिप्यात्मनि बुद्धिमान् धारयित्वा तथात्मानं धारणापरि कीर्तिता ॥ आगमस्याविरोधेनोहनं तर्क उच्यते ॥
यं लब्ध्वाप्यवमन्येत समाधिः प्रकीर्तितः भूमौ दर्भासने रम्ये सर्वदोषविवर्जिते ॥ कृत्वा मनो मयी रक्षां जप्त्वा चैवा

कृष्ण०

४

यमंडलं ॥ पद्मकं स्वस्तिकं वापि भद्रासनमथपि वा ॥ वध्वा योगासनं सम्यगुत्तराभिमुखः स्थितः ॥ नासिका
 पुटमंगुल्यापि धामैकेन मारुतं आकृष्य धारयेदग्निं शब्दमेवातिचिंतयेत् ॥ ॐ मित्येकाक्षरं ब्रह्मो मित्येकेनरे
 चयेत् ॥ दिव्यमंत्रेण बहुधा कुर्यात्पात्रमलमुनिम् ॥ पश्चाद्वायेत पूर्वोक्तं क्रमशो मंत्रनिर्दिनोत् ॥ स्थूल
 तिस्रूलमात्रायां नातिमूर्ध्वमतिक्रमः ॥ तिर्यगूर्ध्वमधोदृष्टिं विनिधाय महामतिः स्थिरस्थायी विनिष्कंपस्त
 दायोगं समभ्यसेत् ॥ तालमात्रा तथा योगधारणा योजनं तथा द्वादशमात्रो योगस्तु कालतो नियमः स्मृत
 ॥ अद्योषमव्यंजनमस्वरं च अकं क्तात्त्वोष्ठमनासिकं च यत् ॥ अरेकाजान्मुभयोष्ठवर्जितं यत्तदक्षरं नक्षर
 ते कदाचित् ॥ येनासौ पश्यते मार्गं प्राणसेन हि गच्छति अतः समभ्यसेन्नित्यं सन्मार्गं गमनाय वै ॥ हृद्द्वारं वा
 मुद्गारं च दुर्ध्वद्वारमनः परम् ॥ मोक्षद्वारविलं चैव सुषिरं मंडलं विदुः ॥ भयं क्रोधमथा लस्यमतिस्वप्नं तिजागर
 म् ॥ अथाहरमनाहारं नित्यं योगी विवर्जयेत् ॥ अनेन विधिना सम्यक् स्थिताभ्यस्यतः क्रमात् स्वयमुत्पद्यते

हंसोप-

५

५

ज्ञानं त्रिभिर्मसैर्न संशयः॥ चतुर्थः पश्यते देवान्यवभिस्तत्त्वविक्रमः इच्छयामो निर्केवल्यं वच्छेमासिन
संशयः पार्थिवः पंचमात्रः स्वाच्चतुर्मात्रस्तु वारुणः आग्नेयस्तु त्रिसात्रो हि वायव्यस्तु द्विमात्रकः एकमात्रस्तथा
काशो ह्यर्धमात्रं तु चिंतयेत्॥ सित्थिं कृत्वा तु मनसा चिंतयेदात्मनात्मनि॥ त्रिंशत्पञ्चगुलः प्राणो यत्र प्राणः प्रति
ष्टितः एष प्राण इति ख्यातो वात्स्य प्राणस्स गोवरः अशीतिः षट्शतं तेनैव सहस्राणि त्रयोदश॥ लक्षं चैकोपि निःश्वा
सो होरात्रप्रमाणतः॥ प्राण आद्यो हृदि स्थाने पानस्तु पुनर्गुदे॥ समानो वाभिदे शो नूदानं कंठमाश्रितः॥ व्यानस्त
र्धेषु चांगुसदा व्यावृत्त्यतिष्ठति अथ वर्णासु पंचानां प्राणादीनामनुक्रमः॥ रक्तवर्णं प्रणिप्रख्यः प्राणो वायुः
प्रकीर्तितः अपानस्तस्य मध्ये त्विंद्रगोपस्य संनिभः॥ समानस्तस्य मध्ये च गोक्षीरस्य फटिकप्रभः श्वो ओडरउ
दानश्च व्यानो ह्युर्विसमप्रभः यस्यैष मंडलं भित्वा मारुतो याति मूर्धनि॥ यत्र यत्र श्रियेतापि न स भूयो भिजायते न
स भूयो भिजायत इति॥ ॐ मूषद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाभभिर्भ्यजत्राः स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभि

कृष्ण

५

अथ ज्ञाने
पञ्चम
समाप्त

अशेमदेवहितं यदायुः स्वस्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिस्वस्ति
 नो वृहस्पतिर्दधातु ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः श्रीगुरुभ्योनमः श्रीगणेशाय नमः अथाजोमहोपनिषदमेवा ॥ त
 दादुरेकोहवैनारायण आसीत् ॥ न ब्रह्मान ईशानो नाग्नीषोमौ नेमेद्या वा एधि वीन नक्षत्राणि न सूर्यः स एका
 कीनर एव तस्य ध्यानां तस्य स्य यन्न सः स्तोम मुच्यते तस्मिन् पुरुषाश्चतुर्दशा जायन्त एका कन्या दशेन्द्रियाणि मन
 एका दशान्ते जो द्वादशं अहंकारस्त्रयोदशः माणाश्चतुर्दश आत्मा पंचदशी बुद्धि पंचतत्त्वात्राणि पंच महाभूतानि स ए
 ष पंचविशकः पुरुषस्तं पुरुषं पुरुषो निवेश्य नास्य प्रजान संवत्सरा जायन्ते संवत्सरा दधि जायन्त इत्यथ पुनरेव ना
 रायणः सोन्यत्कामो मनसा ध्यायेत् तस्य ध्यानां तस्य स्य ललाटा अक्षः श्रूलापाणिः पुरुषो जायते विभ्रद्धियं सत्यं
 ब्रह्म चर्म तपो वैराग्यं मन एष्वर्यं स प्रणवा व्याहृतयः स गन्धर्वः सामाथर्वी गिरसः सर्वाणि छुंदां सिता न्यगेद्याश्चि
 तानि ॥ अथ पुनरेव नारायण सोन्यत्कामो मनसा ध्यायेत् तस्य ध्यानां तस्य स्य ललाटा त्वेव दोः पतन्ता इमाः

महोपनि

६

6

प्रतता आपस्तासु ते जोहिरण्यमयमंडं तत्र ब्रह्मा चतुर्मुखो जायेत सोऽध्यायत ॥ पूर्वाग्निमुखो भूरिति व्याहृतिर्गाय
त्रं छंदः ऋग्वेदः पश्चिमाग्निमुखो भूत्वा भुव इति व्याहृतिस्त्रैष्टुभं छंदो यजुर्वेदः उत्तराग्निमुखो भूत्वा स्वरिति व्याहृति
र्जागत् छंदः सामवेदः दक्षिणाग्निमुखो भूत्वा जनदिनि व्याहृत्यानुष्टुभं छंदो थर्ववेदः सहस्रशीर्षिदेवं सहस्राक्षं
विश्वं शंभुवं विश्वतः परमं नितं विश्वं नारायणं हरिं विश्वमेवेदं पुरुषं तं विश्वमुपजीवति शशिं विश्वेश्वरं समुद्रं तं
विश्वरूपिणं यज्ञकोशप्रतीकाशं तं वत्याकोशं संनिभं हृदये चाप्यधोमुखं संजने शीकराभिश्च तस्य मध्ये महा
नर्चि विश्वातो मुखं तसामध्ये वद्विंशि स्वाअणा योर्ध्वं व्यवस्थिता तस्यैत्रिंशि स्वाये मध्ये पुरुषः परमात्मा व्यव
स्थितः स ब्रह्मा स ईशानः सोक्षरः परमः स्वराट् ॥ यद्दं महोपनिषदं ब्राह्मणो धीतेः श्रोत्रीयः श्रोत्रियो भवत्य
नुपनीत उपनीतो भवति सोऽग्निपूतो भवति स वायुपूतो भवति समो मपूतो भवति स सोमपूतो भवति स सर्वपू
तो भवति स सर्वपूतो भवति स सर्ववेदवेज्ञो भवति स सर्ववेदैरनुध्यातो भवति स सर्वपुत्रीर्थे पुत्रातो भवति ते

हृत्
६

न सर्वैः क्रतुभिरिष्टं भवति गायत्र्याः षष्टि सहस्राणि जप्त्वा निभवंतीतिहासपुराणां रुद्राणां शत सहस्राणि जप्त्वा
निभवंति प्रणवानामयुतं जप्तं भवत्या च शुक्रः पंड्रियुना त्यासप्तमात्सूरुषयुगात् युनातीत्याह भगवान्हिरण्यगर्भो
जाप्येनामृतत्वं गच्छत्यमृतत्वं गच्छतीति॥ इति महोपनिषत्समाप्ता॥ श्री अथ योगिनां परमहंसानां कोयं
मार्गस्तेषां का स्थिति रिति नारदो भगवंतमुपसमेत्योवाच तं भगवानाह॥ यो यं परमहंसमार्गो केदुर्लभतरो
ननु बाहुल्यं यद्येकोपि भवति स एव नित्यपूतस्तुः स एव वेदपुरुष इति विदुषो मन्यन्ते॥ महापुरुषो यच्चित्तं तत्स
दामय्येवावतिष्ठते॥ नस्मादहं च तस्मिन्नेवावस्थितः असौ स्वपुत्रमित्रकलत्रवंध्वादीन् शिखायज्ञोपवीते स्वा
ध्यायं च सर्वकर्मणि स न्यस्यायं ब्रह्मांडं वहित्वा कोपी नंदं इमां छादनं च स्वशरीरोपभोगार्थाय च लोकस्योपका
रार्थाय च परिग्रहेत्॥ तच्च न मुखोऽस्ति कोयं मुख इति चेदयं मुखो न दंडं न शिखं न यज्ञोपवीतं नाच्छादनं च
निपरमहंसः नशीतं न चोष्णं न दुःखं न संखं न मानावमाने च षडभिर्वर्ज्यं॥ निंदा गर्व मत्परदं भद्रेच्छा द्वेषस्त

परम०

खडुः स्वकामक्रोधलोभमोहहर्षासूयाहंकारादीश्च हित्वा खवपुः कुणपमिव दृश्यते यतस्तद्वयुरप ध्वस्तं संशय
विपरीतमिथ्याज्ञानानां चो हेतुस्तेन नित्यनिवृत्तस्तन्नित्यबोधस्तत्त्वयमेवावस्थितिस्तं ज्ञातमचलमद्वयानंदविं
ज्ञानघन एवास्मिन् देवममपरमं ध्यामन् देवशिखाचतुर्देवयज्ञोपवीतं च परमात्मात्मनो रेकत्वज्ञानेन तयोर्भेद एव
विभक्तः सोऽसंध्या सर्वाङ्कामान्यरित्यज्याद्वैने परमास्थितिः ज्ञानदंडो धृतो येन एकदंडी स उच्यते काष्ठदंडो धृतो ये
न सर्वाङ्गी ज्ञानवर्जितः तितिक्षाज्ञानवैराग्यशमादिगुणवर्जितः भिक्षामात्रेण मोर्जीवेत्यपापीयति वृत्तिहा ॥ स
याति नरकाद्ध्योरात्महारौ रस्वसंज्ञकान् ॥ इदमन्तरं ज्ञात्वा स परमहंसः आश्रमं वृत्तेन नमस्कारेण स्वधाकारेण नि
दानस्तुतिर्यादृष्टिको भवेद्भिक्षुः न विहा न नमंत्रं न ध्यानं नोपासनं च त्रैलोक्यं नालक्ष्यं न पृथक् कृत्वा न पृथक् दं गे न न त्वं न
सर्वचानिकेन स्थितिरेव स भिक्षुः सोऽवर्णादीन्नेव परिग्रहेऽन्लोकं नावलोकं च । अबाधकः कद्वतिचेत् । अबाध
कोऽस्त्येव । यस्माद्भिक्षुर्हिरण्यं रसेन दृष्टं चेत्स ब्रह्महा भवेत् ॥ य० न स्पृष्टं चेत्स पौत्क सो भवेत् ॥ य० न ग्राह्यं चेत्स आ

राम

त्महाभवेत् तस्माद्विशुद्धिरप्यंरसेन न दृष्टं च न स्पृष्टं च न ग्राह्यं च सर्वे कामा मनो गता व्यावर्तते दुःखे नो द्वि
 यः सुखे निस्पृहस्त्यागो रागे० सर्वत्र शुभा शुभयोश्च न भिन्ने हो न द्वेष्टि न मोदं च सर्वेषां मिन्द्रियाणां गतिरुपर
 मनेय आत्मन्येवावस्थीयते यत्पूर्णा नंदैक बोधस्तद्वत्साहमस्मीति कृतकृत्यो भवति कृतकृत्यो भवति इ
 ति परमहंसोपनिषत् ॥ श्रीः बृहस्पतिरुवाच याज्ञवल्क्यं यदनुकुरुक्षेत्रं देवानां देव यजनं सवभद्रं क० शां
 तिषां भूतानां ब्रह्मसदनमविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देव यजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं तस्माद्यत्र तस्माद्य
 त्रक्ष्वचनगच्छति तदेव मन्येते तीदं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देव यजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं अत्र हि जंतोः प्राणे
 पूक्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मा व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवति तस्मादविमुक्तं मेव निषेवेता विमु
 क्तं न विमुंचे देव मेवैतद्याज्ञवल्क्यः ॥ १ ॥ अथैह नमत्रिः पप्रस्तु याज्ञवल्क्यं य एषो नंतो व्यक्त आत्मा तं कथम
 हं ति जानीयामिति स हो वा वयाज्ञवल्क्यः सो विमुक्त उयास्यो य एषो नंतो व्यक्त आत्मा सो विमुक्ते प्रतिष्ठित इति

जावाल०

८

४

सोविमुक्तः कस्मिन्प्रतिष्ठित इति वरणायां नाश्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इति कावे वरणा काचनाशीति सर्वा निद्रि
यकृता न्दोषान् वारयति तेन वरणा भवरणा भवति सर्वा निद्रियकृता न्यापाचाशयति तेन नासी भवतीति कृतम
श्वास्यस्थानं भवतीति भ्रुवोर्घ्राणस्य चयः संधिः स एष द्यौर्लोकस्य च परस्य च संधिर्भवतीत्येतद्वे संधिं संध्यां
ब्रह्मविद् उपासत इति सोविमुक्त उपास्य इति सोविमुक्तं ज्ञानमाचष्टे यो वै तदेतदेवं वेदाथं है नं ब्रह्म चारिण ऊचु
ः किं जप्येनामृतात्वं नो ब्रूहीति सहो वाच याज्ञवल्क्यः शतरुद्रियेणेत्येता निहवा अमृतनाम ध्येयान्येतेर्हना
अमृतो भवतीति २ अथ हजनको हवैदेहो याज्ञवल्क्यमुपसमेत्यो वाच भगवन्स न्यासमनुब्रूहि सहो वाच
याज्ञवल्क्यः ब्रह्म चर्यं समाप्य गृही भवेद्गृहादनी भूत्वा प्रव्रजेत्तया दिवेतरया ब्रह्म चर्या देव प्रव्रजेत्त गृहाद्वनाद्वा
थ पुनरव्रती वा प्रती वा स्नातको वा स्नातको वा शिरनग्रिको वा यदहरे वविरजेत्तदहरे वप्रव्रजेत्त तद्वेके
प्राजापत्या मे वेष्टिं कुर्वन्ति तदुत्तन धान कुर्यादाग्नेयी मे वेष्टिं कुर्यादग्निर्हि प्राणः प्राण मे वै तया करोति त्रेधा तवी

राम

८

यामेव कुर्यादेतयेव त्रयो धातवो पदुत यदुत सत्वरजस्तम इत्ययं ते यो निर्ऋति यो यतो जातो अरोचथाः
 तं ज्ञानं त्रयं आरोहाथानो वर्द्धयारयि मित्येन मंत्रेणाग्निमाजिघ्रेष वा अग्रेयो निर्ऋतः प्राणः प्राणं गच्छ
 स्वाहेत्येवमेवैतदाह ग्रामादग्निमाहृत्य पूर्ववदग्निमाघ्रापयेत्तद्यग्निं न विंदेद सुसुहृदादापो वै सर्वा देव
 ताः सर्वाभ्यो देवताभ्यो जहोमि स्वाहेति हुत्वो हुत्व प्राश्नीयात्ताज्यं हविरनामयं मोक्षं मंत्रस्त्रय्येवं विंदेत्त
 द्वेष्टे तदुपासितव्यमेवमेवैतद्भगवन्निति वै याज्ञवल्क्यः ॥ ३ अथ हे नमत्रिः पप्रच्छ याज्ञवल्क्यं षष्ठ्या मित्वा
 याज्ञवल्क्या यज्ञोपवीती कथं ब्राह्मण इति स होवाच याज्ञवल्क्य इदमेवास्य तद्यज्ञोपवीतं य आत्मा प्राश्न्या
 चम्यायं विधिः परिब्राजिनां वीराध्वानेवानाशकैवापां प्रवेशे वाग्निं प्रवेशे वा महाप्रस्थाने वाथ परिब्राह्मणं विवर्ण
 वा सामुंडोपरि ग्रहः शुचिरद्रोही भिक्षाणो ब्रह्मभूया य भवति यद्यातुरस्यान्मनसा वाचा वा स न्यसेत्त एष पंथा
 ब्रह्मणा हानुर्वितस्ते नैति स न्यासी ब्रह्मविदित्येवमेवैतन्भगवन्निति वै याज्ञवल्क्यं ४ तत्र परमहंसानाम्

ज्ञावाल्मीकि

९

१

संवर्तकारुणिश्चेतकेतुर्द्वारसिद्धिनिशचर्दो जेभरतदत्तात्रेयरेवतकप्रभृतयोव्यक्तलिंगा अव्यक्ताचाराभ
नुन्मताउन्मत्तवदाचरंतेस्त्रिदंडंकमंडलुंशिक्यंपात्रंजलयवित्रंशिखांयज्ञोपवीतंचेत्येतत्सर्वभूः स्वादेत्यशु
परित्यज्यात्मानमन्विच्छेत्तथाजातस्यधरोनिर्द्वंद्वोनिष्परिग्रहस्तत्त्वब्रह्ममार्गे सम्यक्संपन्नः शुद्धमानसः
प्राणसंध्याणार्थयथोक्तकालेविमुक्तोभैक्षमाचरन्नुदरपात्रेणलाभालाभौसमौभूत्वाभूत्यागारदेवगृहल्लणा
कूटवल्मीकवृक्षमूलकूलालशालाशांतिंशिहोत्रनदीपुलिनगिरिकुहरकंदरकोटरनिर्सरस्थंडिलेथनिकेतवा
स्यप्रयत्नोनिर्ममःशुक्लध्यानपरायणोध्यात्मनिष्ठोऽशुभकर्मनिर्मूलनपरोयसत्यासेनदेहत्यागंक्वोतिसप
रमहंसोनामेति भद्रंकर्णे० इतिज्ञावालोपनिषत्समाप्ता ॐ आरुणिः प्रजापतेलेकिंजगामतंगत्वावाच
केनभगवन्कर्मण्यशेषतोविस्तजानीति तंदोवाचप्रजापतिस्तवपुत्रान्मातृबन्धादीन्शिरवांयज्ञोपवीतंया
गंसूत्रंवाध्यायंचमूर्त्तलोकभूवलोकसुवलोकमहर्लोकजनोत्तमलोकसत्यलोकंचअजलवितलसुतल

हृद्यं०

९

तस्मात्तलतलातलमहातलपातालब्रह्मांडंच विसृजेद्दंडमाच्छादनं कोपीनं परिग्रहेच्छेपं विसृजेच्छेपं वि
 सृजेत्तु गृहस्थो ब्रह्मचारी वानप्रस्थो बालो काग्रीनुदराग्नौ समारोपयेद्वा यंत्रं च स्ववाचाग्नौ समारोपयेदुप
 वीतं भूमौ वा शुवा विसृजेत्कुटिचको ब्रह्मचारी कुटुंबं विसृजेत्स्यात्रं विसृजेत्पवित्रं विसृजेद्दंडान्तो काग्रीन्वि
 सृजेदिनिहोवाचात ऊर्ध्वममंत्रवदाचरेद्दूर्ध्वगमनं विसृजेत्त्रिसंध्यादौ स्नानमाचरेत्संधिं समाधावात्म
 न्याचरेत्सर्वेषु वेदेष्वारणमावर्तयेदुपनिषदमावर्तयेदुपनिषदमावर्तयेत्स्वत्वहं ब्रह्म सूत्रं सूचनात्सूत्रं ब्र
 ह्म सूत्रमहमेव विद्वान् त्रिष्टुत्रं त्यजेद्विद्वान्य एवं वेद संन्यस्तं मया संन्यस्तं मया संन्यस्तं मयेति त्रिष्टुत्वीभयं स
 र्वभूतेभ्यो मतः सर्वप्रवर्तते सरवामागोपायौ जः सरवायोसीदस्य वज्रो सिवार्तघ्नः शर्ममैर्यच्छ यत्पापं तन्नि
 वारयेत्यनेन मंत्रेण कृत्वोर्ध्वं वैणवं दंडं कोपीनं परिग्रहेद्दौषधवदशनमाचरेद्दौषधवदशनमाचरेद्ब्रह्मचर्यम
 हिंसां चापरिग्रहं च सत्यं च यत्नेन हेरक्षतां हेरक्षतेति अथातः परमहंसपरिव्राजकानामासनशयनाभ्यां

आरुणि भूमौ ब्रह्मचारिणां मृत्यान्त्रमलावुपात्रं दारुपात्रं वा कामक्रोधलोभमोहदंभदर्पासूयाममत्वाहंकारानृजादीनपि
 १० त्यजेद्वर्षासुध्रुवशीलोष्टोमाः खेककीयतिष्ठरेद्वावेववाचरेद्वावेववाचरेत् खलु वेदार्थयोविद्वान्सोषनयनादृ
 १० ध्वंसजानिप्राग्वात्यजेत्पितरं पुत्रमग्न्युपवीतं कर्मकवृत्रं चान्यदपीह यतयोहि भिक्षार्थं ग्रामं प्रविशंति पाणि
 यात्रमुदरपात्रं वा ॐ हि ॐ ह्येतदुपनिषदं विन्यसेद्विद्वान्यएवं वेदपात्राग्रं मोदुवरं दउमजिनमेखलां शिखां च
 शोपवीतं च त्यक्त्वा शूरो यएवं वेद तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यंति सूरयः दिवी वचसुरा ततं तद्विमासो विपन्यवो
 जा गृवांसः समिधं ते विष्णोः रमं पदमित्येवं निर्वाणानुशासनं वेदानुशासनं वेदानुशासनमिति इत्याह
 ण्युपनिषत्समाप्ता भद्रं ० शांति ॥ ॐ शौनको वै महाशालो गिरसं भगवंतं पिप्यत्मा दमष्टच्छद्विष्ये ब्रह्मपुरे मं प्र
 तिष्ठिता भवंति । कथं सृजंति कस्येव महिमा वभूव योत्येव महिमा वभूव कएव तस्मै राहो वाच ब्रह्म विद्यां वरिष्ठां
 प्राणोत्येव अत्या आत्मनो महिमा न भव देवानां आयुः स देवानां निधनमनिधनं दिव्ये ब्रह्मपुरे विरजं निष्कलं शु

राम
 १०

अरंयद्रूपविभातिसनियच्छतिमधुकंरराजानंमाक्षिकवद्यथामाक्षीकैकेनतंतुनाजालंविक्षिपतिनेनापकर्च
 नितथैवषप्राणोयद्यातिसंसृष्टमाच्छ्रयंप्राणदेवतास्ताःसर्वनाद्यःसुधपेय्येनाकाशवद्यथारवंश्यंनमा
 अत्ययातिरवामालवंसुषुप्तावृतेपथेवैषदेवदत्तोयद्यापिताज्यमनानयत्येवमिष्टापूर्तैःशुभाशुभैर्नलिय
 तेयथाकुमाणेनिकामआनिंदमुपयातिनथैवैषदेवदत्तःस्वप्नआनंदमभियातिवेदएवपरंज्योतिष्कौमोर्ज्योतिष्जो
 तिरानंदयतेभूयस्तेनैवरवप्रायुगच्छतिजलोकावद्यथाजलोकाग्नमग्नंनयत्यात्मानंनयतिपरंसंधयत्यपरंन
 परंत्यज्जितिसजाग्रदभिधीयतेयथैवैषकपालाष्टकंसंनयतिनमेवस्तनइवलंवतएषवेददेवयोनिर्यत्रजाग्रतिशु
 भाशुततिरुक्तमस्यदेवस्यससंप्रसारोंतयामीस्वगःकर्कटकःपुष्करःपुरुषःप्राणोदिसापरापरंब्रह्मात्मादेवतावे
 दयतियएवंवेदसंपरब्रह्माधामक्षेत्रज्ञमुपैति १ अथास्यपुरुषस्यचत्वारिस्थानानिभवंतिनाभिर्हृदयंकंठं
 मूर्ध्नाचतत्रनुष्यादंब्रह्मविभातिजागरितेब्रह्मास्वप्नेविष्णुःसुषुप्तेरुद्रस्तुरीयमक्षरंसआदित्योविष्णुश्चशक्र

आरुणि० श्रुत्वयममनस्कमश्नोत्रमपापिपादंजोतिर्विदितं यत्र लोकानल्लोकादेवानदेवानयज्ञावेदानवेदायज्ञा मातान
 ११ मानापितानपितास्नुषानसुषाचांडालोनचांडालः पौत्रसोनपौत्रकसः श्रमणोनश्रमणस्मापसोनतापस ए
 कमेवतत्परं ब्रह्मविभातिनिर्वाणं नतत्र देवाशपयः पितरर्इशने प्रबुद्धः सर्वविद्येति हृदिस्था देवताः सर्वा हृदि
 प्राणाः प्रतिष्ठिताः हृदि प्राणश्च ज्योतिश्च तिष्ठत्सूत्रं च तद्विदुः हृदि चैनन्येति च तिस्रोऽप्यतीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्य
 त्सहं जपुरस्तात् आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुंचशुभ्रं यज्ञोपवीतबल्मसुतेजः सशिवं वपनं कृत्वा बहिः सूत्रं ह्येत्यजेद्बुधः
 यदक्षरं परं ब्रह्म तत्सूत्रमिति धारयेत् सूचनात्सूत्रमित्याहुः सूत्रं नाम परं पदे तत्सूत्रं विदितं येन स विप्रो वेदपा
 रगः येन सर्वमिदं प्रोक्तं सूत्रेण गणाद्भव तत्सूत्रं धारयेद्योगी योगवित्तवर्धिवान्॥ बहिः सूत्रं त्यजेद्विद्वान्योग
 मुत्तमना स्थितः ब्रह्मभावमिदं सूत्रं धारयेद्यः स चेत्तनः धारणात्तस्य सूत्रस्य नोद्धिष्ठो नाशुविर्भवेत्॥ सूत्रमंत
 र्गतं येषां ज्ञानयज्ञोपवीतिनाम्॥ ते वै सूत्रविदो लोके ते च यज्ञोपवीतिनः ज्ञानशिखिनो ज्ञाननिष्ठा ज्ञानयज्ञोप

राम०

११

वीतिनः ज्ञानमेवपरंतेषांपवित्रंज्ञानमुच्यते अग्रेरिवशिखानान्यायस्यज्ञानमयीशिखा सशिखीत्युच्यतेवि
 द्वात्रेतरैकेशधारिणः कर्मण्यधिकृतायेतुर्वैदिकेब्राह्मणप्रदयः तेभिर्धार्यमिदंसूत्रंक्रियांगंतद्विवेकस्मृतम्
 शिखाज्ञानमयीयस्यउपवीतंचतन्मयम् ब्राह्मण्यंसकलंतस्यइतिब्रह्मविदोविदुः इदंयज्ञोपवीतंतुपरमंय
 त्यरायणं सविद्वान्यज्ञोपवीतीत्यात्मयज्ञस्तंयज्विनंविदुः एकोदेवःसर्वभूतेषुगूढःसर्वव्यापीसर्वभूतांतरा
 त्मा धर्माध्यक्षःसर्वभूताधिवासःसाक्षीचेताकेवलोनिर्गुणश्च एकोवशीसर्वभूतांतरालैकंरूपं बहुधा यः क
 रोति आत्मानमरणिं कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिं ध्याननिर्मथनाभ्यासाद्देवं पश्येन्न गूढवत् ॥ तिलेषु ते लं दधनी
 वसर्पिरायः स्त्रोतः स्वरणीषु चाग्निः एवमात्मात्मनि जायते सौ सत्येनैनंतपस्योनुपश्यति ऊर्षाणाभिर्यथातं
 तत्सज्जते संहरत्यपि जाग्रत्स्वप्ने तथा जीवो गच्छागच्छतपुनः नेत्रस्थं जागरितं विद्यात्कंठे स्वप्नं समाविशेत् ॥
 सुषुप्तं हृदयस्थं तु तुरीयं मूर्ध्नि स्थितं यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह ॥ आनंदमेतज्जीवस्य यज्ज्ञात्वा

गर्भोपनि०

१२

स्वाधि१

मुच्यते बुधः सर्वव्यापिनमात्मानं क्षीरे सपिन्म आत्मविद्यानयो मूलं तद्ब्रह्मोपनिषत्पदं तद्ब्रह्मोपनिषत्पदमिति
॥ इति ब्रह्मोपनिषत्समाप्ता भद्रं शान्तिः ॐ पंचात्मकं पंचसुवर्णमानं पञ्चाश्रयं पद्मयोगपुयोगयुक्तं तात्स
मधातुत्रिमलं द्वियोनिचतुर्विधाहारमयं शरीरं पंचात्मकं कस्मात्पृथिव्या पस्तेजो वायुराकाशमित्यस्मिन् पंचात्म
केशरीरेकाष्टयिवीका आयः किं तेजः को वायुः किमाकाशमिति तत्र यत्काठिणं साष्टयिवीयद्ववंता आयो यदुष्णं त
नेजो यत्संचरति स वायुः यत्सुषिरं तदाकाशं तत्र पृथिवीधारण आयः पिंडीकरणे तेजः प्रकाशने वायुर्व्यूहन आका
शमवकाशप्रदाने पृथुस्तु श्रोत्रे शब्दोपलब्धौ त्वक्स्पर्शे च सुषीरूपे जिरे सने नासिकाघ्राणं उपस्थ आनंदे पादमु
त्सर्गे बुद्ध्या बुध्यति मनसा संकल्पयति वाचा वदति षडाश्रयं कस्मान्मधुरा मूलवर्णानि ककटुकषायरसास्विदनेषु
उत्सृष्टं भर्गाधारमध्यमं पंचमधैव तन्निपादाश्रेति इष्टानिष्टाशौ निवृत्तं संज्ञाप्रणिधानाद्द्राविधामवन्ति सप्तधातु
कं कस्मात् शुक्लो रक्तं कृष्णो धूम्रः पीतः कविलः पांडुर इति यथा देवदत्तस्य पीड्याणि विषया जाता यन्ते परस्परं सौम्य

राम

१२

गुणत्वात्तद्विधोरसोरसाङ्गोणितंशोणितान्मांसंमांसान्मेदोमेदसोस्थीन्यस्थिभ्योमज्जामज्जायाःशुक्रं
 शुक्रशोणितसंयोगादावर्ततेगर्भोहृदिव्यवस्थानीतिहृदयेंतराग्निरग्निस्थानेपितंपितस्थानेवायुर्वायुतोहृद
 यंप्राजायत्यात्क्रमादनुकालेसंप्रयोगादेकरात्रोषितंकलिलंभवतिसप्तरात्रोषितंबुद्बुदंभवत्यर्धमासाभ्यं
 तरेणपिंडोभवतिमासाभ्यंतरेणकठिणाउभवतिमासद्वयेनशिरोभवतिमासत्रयेणपादप्रदेशोभवत्यथच
 त्वर्थमासेगुल्फजठरकठिप्रदेशोभवतिपंचमेमासेष्टवंशोभवतिषष्ठेमासेनौसिकाभिश्चोत्राणिभवतिस
 प्तमेमासेजीवेनसंयुक्तोभवत्यष्टमेमासेसर्वसंपूर्णोभवतिपितृदेतोतिरिक्तात्पुरुषोभवतिमातूरेतोतिरिक्तास्त्रि
 योभवंत्युभयोर्वीजतुल्यत्वान्नपुंसकोभवतिव्याकुलितमनसोधाःखंजाःकुज्रवामनाभवन्तिअन्योन्यवायुप
 रिपीडितशुक्रद्वैविध्याद्विधानुःस्याद्युग्माःप्रजाजायन्तेपंचात्मकंसमर्थःपंचात्मिकाचेतसाबुधिर्गंधरसादिज्ञा
 नाक्षराक्षरंमोक्षंचिंतयतीतिनदेनदेकाक्षरंज्ञात्वाष्टोप्रकृतयःषोडशविकाराःअथमात्राशितपीतनाडीसूत्रग

गभोपि

१३

13

तेन प्राण आप्यायते नवमे मासि सर्वलक्षणज्ञानसंपूर्णो भवति पूर्वजातीः स्मरति शुभाशुभं च कर्म विंदति ॥
नामा योनि सदस्याणि दृष्ट्वा चैव ततो मया आहारा विविधा मुक्ताः पीताश्च विविधा स्नाना ॥ जातश्चाहं मृतश्चैव
जन्म जन्म पुनः पुनः अहो दुःखो दधौ ममो न पश्यामि प्रतिक्रियाम् यन्मया परिजनस्यार्थं कृतं कर्म शुभाशुभं
एकाकी तेन दह्ये हंगतास्ते फलभागिनः यदि योन्याः प्रमुच्ये हंतं प्रपद्ये महेश्वरम् अशुभक्षयकर्तारं परमुक्तिप्र-
दायिनम् यदि योन्याः प्रमुच्ये हंतं प्रपद्ये भगवंतं नारायणं वासुदेवम् अशुभक्षयकर्तारं परमुक्तिप्रदायिनम्
यदि योन्याः प्रमुच्ये हंतं सारख्ययोगमभ्यसेत् अशुभक्षयकारकं परमुक्तिप्रदायकं अयोनिहारं संप्रोप्तो यंत्रेण
पीड्यमानो महता दुःखेन जातमात्रस्तु वेद्यावेन वायुना संस्पृष्टस्तदानस्मरति जन्म मरणानि न च कर्म शुभाशु-
भं विंदति शठिरमि तिकस्मादप्रयो ल्यात्र श्रियं ते ज्ञानाग्निदर्शनाग्निः कोष्ठाग्निरिति तत्र कोष्ठाग्निर्नामा श्रितयी-
तले ह्यन्वोष्ये चर्तुति दर्शनाग्नीस्त्याणां दर्शनं करोति श्वत्सु कपाहं विद्म ज्ञानाग्निः शुभाशुभं कर्म विंदति तत्र जीणि ॥

राम

१३

~~स्थानानि~~ भवन्ति मुख आहवनी यउदरे गार्हपत्योत्तुदिदक्षिणाग्निरात्मा यजमानो ब्रह्मा लोभादयः पशवो धृतिर्दक्षा
संतोषश्च बुद्धीन्द्रियाणिकर्मेन्द्रियाणियज्ञपात्राणि हवीं विशिरः कपालं केडादर्भा मुखमन्तवैदिष्ठ षोडशापार्श्वदंतो
अनुष्णमात्रं शिरः पटलुनिर्मो नारं ममैशानं साशीतिकं संधिशानं सनवकं स्नायुशानं ससशिराशानानि षं च मज्जा
शानान्यस्तु निचहवैत्रीणि शानानि षष्टिश्चार्द्धचतस्रो रोमकीर्णोत्स्यं यज्ञान्यष्टौ द्वादशापलाजिह्वा पित्तं प्रस्थं कफ
स्याढकं शुक्रं कुडवं मेदः प्रस्थौ द्वावनियतं सूत्रपुरीषमाहारपरिमाणात्येप्यलादं मोक्षशास्त्रं पेप्यलादं मोक्षशास्त्रं ॥
ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः स्व
स्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वमिनः पू० शान्ति गर्भोपनिषत्समाप्ता श्रीः भद्रं ० भिः ॐ शान्ति ३ ॐ तदाहुः किं तदस्मी
तस्मै सहो वाचनमर्चा सन्नसदसिदिति तस्मान्नमः संजायते तमसो भूतादिभूतादेराकाशं आकाशाद्वायुः वायोर
ग्निः अग्नेरायः अद्भ्यः पृथिवी तदंडं समभवत्संवत्सरमात्रमुषित्वा द्विधा करोत् अधस्तां द्रुमिरुपरिष्ठादाकाशं म

सूवालो० मध्येपुरुषोदिव्यः सहस्रशीर्षापरुषः सहस्राक्षः सहस्रपातसहस्रबाहुरितिसोमेभूतानां मृत्युमसृज अक्षं त्रि
 शिरस्कं त्रिपादं खंडपरशुं तस्य ब्रह्मा विभेति सो ब्रह्माणमेवाविवेश समानसान्मत्तपुत्रानसृज तैरहविराजः स
 ममानसानसृज तैरहपजापतयो ब्राह्मणोस्य मुखमासीद्वाहुराजतः कृतः ऊरुतदस्य यद्वैश्यः पद्मांशुदो अ
 जायत चंद्रमामनसो जातश्चक्षुः सूर्यो अजायत श्रोत्राद्वायुश्च प्राणाश्च तृदया लवर्गमिदं जायते १ आपानां त्रिपादा
 यक्षराक्षसगंधार्वाश्चास्थिभ्यः पर्वतालोमभ्यश्चोषधिवनस्पतयो ललाटाक्रोधजायत तस्यैतस्य महतो भूतस्य नि
 श्वसितमेतद्यद्वेदो यजुर्वेदः सामवेदो यथर्ववेदः शीक्षा कल्यो व्याकरणं निरुक्तं छंदो विचिकिषं ज्योतिषा मयनं न्या
 योमीमांसा धर्मशास्त्राणि व्याख्यानां सुप व्याख्यानां नि सर्वाणि च भूतानि हिरण्यज्योतिर्यस्मिन्ममात्मनि विधीक्षीमि
 ते भुवननिविश्वा आत्मानं द्विधा करोतु अर्धेन स्त्री अर्धेन पुरुषो देवो भूत्वा देवानसृजत रुद्रपिभूत्वा सृषीन् यक्षरा
 क्षसगंधर्वान् ग्राम्या रण्यांश्च पशून् सृजदितरा न जानितरो न द्रुानि तरा वडं वेनरोश्च इतरा गदर्शति रोगदर्भ इतरा

राम
 १४

राविश्वंभरीतरोविश्वंभरः सोऽनेवैश्वानरोभूत्वासदग्ध्यासर्वणिभूतानिष्टयिव्यसुप्रलीयतेआपस्तेजसिलीयतेतेजो
 वायोप्रलीयतेवायुराकाशेविलीयतेआकाशमिंद्रियेष्टिंद्रियापितन्मात्रेषुतन्मात्राणिभूतादौविलीयतेभूतादिर्म
 हतिविलीयतेमहानवाक्तेविलीयतेअव्यक्तमक्षरेविलीयतेअक्षंतमसिक्लिीयतेतमएकीभवतिपरस्मिन्यरस्तान्न
 सन्नसदसदित्येतंनिर्वाणमनुशासनमितिवेदानुशासनमितिवेदानुशासनम् २ असद्वाइदमग्रआसीत्अजात
 मभूतमप्रतिष्ठितमशदृमश्पर्शमरूपमरसमगंधमव्ययमहंतंवृहंतमजमात्मानंमत्वाधीरोनशोचतिअप्राणममु
 खमश्रोत्रमवागमनोतेजस्कमचक्षुष्कमनामगोत्रमशिरस्कमपाणिपादमस्त्रिग्धमलोहितमप्रमेयमद्रुस्वमदी
 र्घमस्थूलमनष्ट्वनल्यमपारमनिर्देश्यमनपाहतमप्रकाश्यमसंहृतमनांतरमवाह्यंनतदभ्रातिकिंचनेनद्वैसत्येन
 दानेनतपसानाशकेनब्रह्मचर्येणनिर्वेदेनानाशकेनषंडंगेनैवसाधयेदेतन्नयंवीक्षेतदमंदानंदयामितिनतस्य
 प्राणाउक्क्रामंतिब्रह्मेवसन्नस्त्राप्येतिराववेद ३ हृदयस्यमध्येलोहितंमांसपिंडंयस्मिंस्तद्दहरंयौंडरीकंकुमुदमि

सुवाल०

१५

१५

वानेकधाविकसितं अनेकधा हृदयस्य दश छिद्राणि भवन्ति येषु प्राणाः प्रतिष्ठिताः स यदा प्राणेन सह संयुज्यते
तदा पश्यति नद्यो नगराणि वहूनि विविधानि च यदा व्यानेन सह संयुज्यते तदा पश्यति देवांश्च शंखींश्च यदा प्राणेन सह
संयुज्यते तदा पश्यति यक्षराक्षसं गंधर्वान्यहोदानेन सह संयुज्यते तदा पश्यति देवलोकान् देवान् रुद्रं दंजयं तं चेति
यदा मानेन सह संयुज्यते तदा पश्यति देवलोकान् धनानि च यदा वैरं भेषेण सह संयुज्यते तदा पश्यति दृष्टं चादृष्टं च
श्रुतं चाश्रुतं च भुक्तं च सच्चासच्च सर्वं पश्यत्यथेमादशनाद्भ्यो भवन्ति तास मेकैकस्यां द्वा सप्त तिर्द्वा सप्ततिः प्रतिशा
खानाडी सहस्राणि भवन्ति यस्मिन्नयमात्मा स्वपिति शब्दानां च करोत्यथ द्वितीये संकोशे स्वपिति तदेमं च लोकं परलो
कं च पश्यति सर्वांश्च दृष्ट्विजानान्ति संप्रसाद इत्या च क्षते प्राणाः शरीरं परिरक्षति हरति स्य नीलस्य पीतस्य लोहित
स्य चेतस्य नाज्ज्यो रुधिरस्य पूर्णा अथात्रैतद्दहरं पुंडरीकं कुमुदमिवानेकधा विकसितं यथा कुशाः सहस्रधा भिन्न
स्रथाहितानामनाज्ज्यो भवन्ति तद्दद्याकाशे परे कोशे दिव्यो यमात्मा स्वपिति यत्र सुप्तो न कंचन का मंका मयते न कंच

राम
१५

नखप्रपश्यति अत्र देवेवालोका अलोका यज्ञा अयज्ञावानमाता नपिता नवंधुर्न बांधवो न स्तेनो न ब्रह्महाते जस्का
 रममृतं सलिलं एवेदं सलिलं वनं भूयस्ते नैव मार्गेण जाग्रायधावति संम्राडिति होवाच ॥ ४ ॥ स्थानानि स्थानिभ्यो
 यच्छ्रुतिनाडीतेषां निबंधनं चक्षुरध्यात्मं द्रष्टव्यमधिभूतं आदित्यस्तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यश्चक्षुषि
 यो द्रष्टव्येय आदित्येयो नाड्यां यः प्राणेयो विज्ञानेय आनंदेयो तद्द्याकाशेय एतस्मिन्सर्वस्मिन् अंतरे संचरति सो
 यमात्मा तमुपासीता जरमशोकमनंतं श्रोत्रमध्यात्मं श्रोतव्यमधिभूतं दिशस्तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंध
 नं यः श्रोत्रेयः श्रोतयितव्येयो दिक्षु यो नाड्यां यः प्राणेयो विज्ञानेय आनंदेयो तद्द्याकाशेय एतस्मिन्सर्वस्मिन् अंत
 रे संचरति सो यमात्मा तमुपासीता जरममृतं मे भयमशोकमनंतं । नासाध्यात्मं घ्रातव्यमधिभूतं पृथिवीतत्रा
 धिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यो नासायां यो घ्रातव्येयः पृथिव्यां यो नाड्यां यः प्राणेयो अनंतं जिह्वाध्यात्मं रसयि
 तव्यमधिभूतं वरुणस्तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यो जिह्वायां यो रसयितव्येयो वरुणे यो नाड्यां यः प्राणेयो

सुवाल०
१६

नंतं। त्वगध्यात्मं स्पर्शयितव्यमधिभूतं वायुस्तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यस्त्वचियः स्पर्शयितव्ये यो वा यो यो
नाड्यायः नंतं। मनोध्यात्मं मंतव्यमधिभूतं चंद्रस्तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यो मनसियो मनसियो मंतव्ये यश्च
द्रेया नाड्यायः प्राणे योः नंतं। बुद्धिरध्यात्मं बोद्धव्यमधिभूतं ब्रह्मा तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यो बुद्धौ यो बोद्ध
व्ये यो ब्रह्मणियो नाड्यायः प्राणे यो० नंतं। अहंकारे ध्यात्ममहं कर्तव्यमधिभूतं रुस्तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं
यो हंकारे यो हं कर्तव्ये यो रुद्रे यो नाड्यायः प्राणे यो० नंतः। चित्तमध्यात्मं चेतयितव्यमधिभूतं क्षेत्रज्ञस्तत्राधिदैवतं
नाडीतेषां निबंधनं यश्चित्ते यश्चेतव्ये यः क्षेत्रज्ञो यो नाड्यायः प्राणे यो० नंतं। वागध्यात्मं वक्तव्यमधिभूतं मग्निरु
त्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यो वक्तव्ये यो ग्नौ यो नाड्यायः प्राणे यो० नंतं। हस्तावध्यात्ममादातव्यमधिभूतं मि
द्रस्तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यो हस्तयो र्य आदातव्ये य इंद्रे यो नाड्यायः प्राणे यो० नंतं। पादावध्यात्मं गंतव्य
मधिभूतं विष्णुस्तत्राधिदैवतं नाडीतेषां निबंधनं यः पादयो र्यो गंतव्ये यो निष्णो यो नाड्यायः प्राणे यो० नंतं। पायु

राम०
१६

रध्यात्मं विसर्जयितव्यमधिभूतं मित्रस्तत्राधिदैवतं नाडीनेषां निबन्धनं यः प्राप्नोति विमर्शयितव्यमधिभूतं मित्रे यो ना
 ड्यायः प्राप्नोति न तं उपस्थो ध्यात्मानं दयितव्यमधिभूतं प्रजापतिस्तत्राधिदैवतं नाडीनेषां निबन्धनं य उप
 स्थेय आनंदयितव्येयः प्रजापतौ यानाड्यायः प्राप्नोति विज्ञानेय आनंदेयो हृद्या काशीय एतस्मिन् सर्वस्मिन् तरे सं
 चरति सो यमात्मा तमुपासीताजरममृतमभयमशोकमनंतरा य सर्वज्ञ एष सर्वेश्वर एष सर्वाधिपतिरेषां तर्काम्ये
 ष योनिः सर्वस्य सर्वसो रस्यैरुपास्यमानो न च सर्वस्यो रस्यान्युपास्यति वेदशास्त्रैरुपास्यमानो न च वेदशास्त्राण्यु
 पास्यति यस्यान्नमिदं सर्वं न च योन्नं भवस्ततः परं सर्वं न यतः प्रज्ञास्तान्नमयो भूतात्मा प्राणमय इन्द्रियात्मा म
 नोमयः संकल्पात्मा विज्ञानमयः कालात्मानंदमयो लयात्मैकत्वं नास्ति द्वैतं कुतो मर्त्येनास्य मृतं कुतो नांतः प्रज्ञो
 न यद्वाहः प्रज्ञो नो भयतः प्रज्ञो न प्रज्ञा मद्यो न प्रज्ञो न प्रज्ञापिनो वितितं वेद्यं नास्तीत्येतन्निर्वाणमनुशासनमिति
 वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ५ नैवेदं किंच नाग्रसीत दमूलमनाधारमिमाः प्रजाः प्रजायंते दिव्यो दे

सुवाल०

१७

१७

वएकोनारायणश्चसुश्चद्रष्टव्यंचनारायणः श्रोत्रंचश्रोतव्यंचनारायणोघ्राणंचघ्रातव्यंचनारायणोजिह्वावरस
यितव्यंचनारायणस्त्वक्स्पर्शयितव्यंचनारायणोमनश्चमंतव्यंचनारायणोबुद्धिश्चबोद्धव्यंचनारायणोहंकार
श्चाहंकर्तव्यंचनारायणश्चित्तंचचेतयितव्यंचनारायणोवाक्कवक्तव्यंचनारायणोहस्तौचादातव्यंचनारायणः पा
दौचगंतव्यंचनारायणः पायुश्चक्षिसर्जयितव्यंचनारायणोऽपस्थाश्चानंदयितव्यंचनारायणोधाताविधाताकर्ता
दिव्योदेवएकोनारायण० आदित्यारुद्रामरुतोवसवीश्विनाशचोयजुंपिसामानिमंत्रोगिराज्याहुतिर्नारायणोऽद्भुतः
संभवोदिव्योदिवएकोनारायणोमातापिताभ्रातानिवासः शरणं सुहृद्भक्तिर्नारायणोविराजासुदर्शनाजितासोम्या
मोघाकुमारामृतासत्सामध्यमानाङ्गीनांशिशुरसुरासूर्याभास्वतीविष्णोर्नाङ्गीनामानिगर्जतिगायतिवायतिवर्षति
वरुणोर्यमाचंद्रमाः कलाः कलिर्धाताज्जगत्प्रापजापतिर्मघवादिवसाश्चार्धदिवसाश्चकलाः कल्पाश्चमहाकल्पाश्चा
चश्चोर्ध्वंचदिशश्चसर्वेनारायणः पुरुषएवैतसर्वयद्भूतंयच्चभवंतद्विष्णोः परमंपदं सदायश्वंतिष्ठुरयः दिवीव

राम०

१७

चक्षुराततमित्येतन्निर्वाणमनुशासनमिति वेदानुशासनं ६ अंतःशरीरे निहितो गुह्यमाम
 ज एको नित्यो यस्य दृष्टिर्वी शरीरं यः दृष्टिर्वी संतरे संचरन्त्य दृष्टिर्वी न वेदयस्यापः शरीरं यो पोतरे संचरन्त्य मापो
 न विदुः । यस्य तेजः शरीरं यस्तेजोतरे संचरन्त्य तेजो न वेदयस्य वायुः शरीरं यो वायुमंतरे संचरन्त्य वायुर्न वेदयस्या
 काशः शरीरं य आकाशमंतरे संचरन्त्य माकाशो न वेदयस्य मनः शरीरं यो मनोतरे संचरन्त्य मनो न वेदयस्य बुद्धिः श
 रीरं यो बुद्धिमंतरे संचरन्त्य बुद्धिर्न वेदयस्याहंकारः शरीरं यो हंकारमंतरे संचरन्त्य महंकारो न वेदयस्य चित्तं शरीरं य
 श्चित्तमंतरे संचरन्त्य चित्तं न वेदयस्याव्यक्तं शरीरं यो व्यक्तमंतरे संचरन्त्य मय्यक्तं न वेदयस्याक्षरं शरीरं यो क्षरमंतरे
 संचरन्त्य मक्षरं न वेदयस्य मृत्युः शरीरं यो मृत्युमंतरे संचरन्त्य मृत्युर्न वेदयस्य एष सर्वभूतांतरात्माः पृथक् पृथक् विद्यो
 देव एको नारायण एतां विद्यामपांतरतमाथ ददावपांतरतमो ब्रह्मणे ददौ ब्रह्मा घोरांगिरसे ददौ घोरांगिराय विष्णा
 य ददौ रयिष्कोरा माय ददौ रामः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो ददावित्येतन्निर्वाणमनुशासनमिति वेदानुशासनम् ७ अंतः

सुवा १८

१८

१८

शरीरियोगुहायां शुद्धः सोयामात्मनः सर्वस्य मेदोमांसवसाकीर्णेशरीरे मेध्ये दुर्गन्धे त्यक्तोपहते वित्रमिति प्रकाशे गन्ध
र्वनगरोपमेकदलीसारनिःसारे जलबुद्बुदवच्चंचले निःसृतत्मानमवित्यमरूपं दिव्यं देवमसंगं शुद्धं ने अस्कारमयं सर्व
रूपं सर्वेश्वरमवित्यमशरीरं निहितं गुहायाममृतं विभाजमानं दं नं पश्यंति विद्वांसस्ते न लयेन यश्यंति ८ अथ है
नरयिष्कः पप्रच्छ भगवन् कस्मिन् सर्वे स्तंगच्छंतीति तस्मै स होवाच चक्षुरेवाप्येति चक्षुरेवास्तमेति द्रष्टव्यमेवाप्येति यो द्र
ष्टव्यमेवास्तमेति आदित्यमेवाप्येति य आदिसमेवास्तमेति विराजामेवाप्येति विराजामेवास्तमेति प्राणमेवाप्येति यः प्राणमे
वास्तमेति विज्ञानमेवाप्येति यो विज्ञानमेवास्तमेति आनंदमेवाप्येति य आनंदमेवास्तमेति तुर्यमेवाप्येति यस्तुर्यमेवा
स्तमेति तदमृतमभयमशोकमनंतं निवीजमेवाप्येतीति होवाच श्रोत्रमेवाप्येति यः श्रोत्रमेवास्तमेति श्रोतव्यमे० यः
श्रोतव्यमे० दिशमे० यो दिश० मुदर्शना० यः सुदर्शनामे० अपानमेवा० यो पानमेवा० विज्ञानमेवा० यो विज्ञानमेवा० आ
नंदमेवा० य आनंदमेवा० तुर्यमेवा० यस्तुर्यमेवा० तदमृतमभय० वाच मासामेवा० यो नासामेवा० ग्रातव्यमेवा०

राम०

१८

यो घ्रातव्यमेवा० पृथिवीमेवा० यः पृथिवीमेवा० जितामेवा० योजितामेवा० व्यानमेवा० यो व्यानमेवा० विज्ञानमेवा
 वा० यो विज्ञानमेवा० आनंदमेवा० य आनंदमेवा० तुर्यमेवा० यस्तुर्यमेवास्तमेति तदमृतम० वाच जिह्वामेवा० योजि
 ह्वामेवा० रसयितव्यमेवा० योरसयितव्यमेवा० वरुणमेवा० यो वरुणमेवा० सोम्यामेवा० यः सोम्यामेवा० उदान
 मेवा० य उदानमेवा० विज्ञान० आनंदमेवा० य आनंदमेवा० मुरीयमेवा० यस्तुरीयमेवा० यस्तुरीयमेवा० तदम०
 वाच॥ त्वचमेवा० यस्त्वचमेवा० स्पृशयितव्यमेवा० यस्पर्शयितव्यमेवा० वायु० यो वायु० तौघा० यो मोघा० समा
 न० यः समान० विज्ञान० यो विज्ञान० आनंद० य आनंद० तुर्य० यस्तुर्य० तदमृत० वाच॥ वाच० यो वाच० वक्रव्य० यो
 वक्रव्य० अग्नि० योग्नि० कुमाटा० यः कुमारा० वैरंभ० यो वैरंभ० विज्ञान० आनंद० तुर्य० तदमृत० वाच हस्त० यो ह
 स्त० आदातव्य० य आदातव्य० इंद्र० य इंद्र० अमृता० यो मृता० मुख्य० यो मुख्य० विज्ञान० आनंद० तुर्य० तदमृत०
 वाच॥ पाद० यः पाद० गंतव्य० यो गंतव्या० विष्णु० यो विष्णु० सत्या० यः सत्या० अंतर्यामि० यो तंर्यामि० विज्ञान० आ

सुवाल

१९

19

नंद०तुरीय०तदमृत०वाच पायु०यःपायुःविसर्जयितव्य०योविसर्जयितव्य०मित्र०योमित्र०मध्यमा०योमध्यमा०प्र
भंजन०यःप्रभंजन०विज्ञान०आनंद०तुरीय०तदमृत०वाच॥उपस्थ०यउपस्थ०आनंदयितव्य०यआनंदयितव्य०प्रजा
पति०यःप्रजापति०नाडीमेवा०योनाडीमेवा०कुमार०यःकुमार०विज्ञान०आनंद०तुरीय०यस्तुरीय०तदमृत०वाच
॥मन०योमन०मंतेव्य०योमंतेव्य०चंद्र०यश्चंद्र०शिशु०श्येन०यःश्येन०विज्ञान०आनंद०तुरीय०तदमृत०वाच बुद्धि०
योबुद्धि०बोद्धव्य०योबुद्धि०बोद्धव्य०योबोद्धव्य०ब्राह्मण०योब्राह्मण०सूर्य०यःसूर्य०कृष्ण०यःकृष्ण०यःकृष्ण०वि
ज्ञान०आनंद०तुरीय०तदमृत०वाच।अहंकार०योहंकार०अहंकर्तव्य०योहंकर्तव्य०रुद्र०योरुद्र०असुरा०योसुरा०
श्वेत०यःश्वेत०विज्ञान०आनंद०तुरीय०तदमृत०वाच॥चित्र०यश्चित्त०चेतयितव्य०क्षेत्रज्ञ०यःक्षेत्रज्ञ०भास्वती
०नाग०योनाग०विज्ञान०आनंद०तुरीय०तदमृतमभयमशोकमनंतंनिर्वीजमेवाप्येनीतिहोवाच।यएवंनिर्वीजिवेद
निर्वीजएवसप्तवत्तिनजायतेनम्रियतेनसृष्टतेनभिद्यतेनदह्यतेनछिद्यतेनकुप्यतेसर्वहनोयमित्याचक्षतेनैवाय

राम

१९

मात्मा प्रवचनश्रुतिनापि लभ्यते न चैव ह्यश्रुतेन न भैधयानवेदैर्नेयज्ञैर्न तपोभिरुग्रेर्न सांख्येर्न योगेर्न श्रमेर्न न्योरा
 त्मानमुपलभंते प्रवचनेन प्रशंसयान्पुष्ट्यानेन न जमेतं ब्राह्मणाः शुश्रुवांसो नूचाना उपलभंते श्रुतौ दानं उपरतस्ति
 ति क्षुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं पश्यति स सर्वस्यात्मा भवति य एवं वेद ९ अथ हैनं रयिक्कः पप्रच्छ भगवन्क
 स्मिन् सर्वे संप्रतिष्ठिता भवन्तीति तस्मै रहो वाच रसातललोके धितिर्हो वाच कस्मिन् रसातललोका ओताश्च प्रोताश्चे
 ति भूर्लोकं धितिर्हो वाच कस्मिन् भूर्लोकं ओताश्च प्रोताश्चेति भुवर्लोकं धितिर्हो वाच कस्मिन् भुवर्लोकं ओताश्चेति सुव
 र्लोकं धितिर्हो वाच कस्मिन् सुवर्लोकं ओताश्च प्रोताश्चेति महर्लोकं धितिर्हो वाच कस्मिन् महर्लोकं ओताश्चेति सप्त
 जनाल्लोकाः ति तपोलोका वाच कस्मिन् तपोलोकाः ति सत्यलोका वाच कस्मिन् सत्यलोकाः ति ज्ञानलोका वाच कस्मिन् ज्ञानलोकाः ति ब्रह्मलो
 का वाच कस्मिन् ब्रह्मलोकाः ति सर्वलोका वाच सर्वलोका आत्मा मित्राद्या धामि मणय इव श्रोताश्च प्रोताश्चोतीति हो
 वाच एव मेतान् लोकानात्मन्येव प्रतिष्ठितान्वेदात्मैव भवन्तीति वेदानुशासनं १० अथ हैनं रयिक्कः पप्रच्छ भगवन् यो यं वि

सुवाल० २० २० ज्ञानद्य नउक्रामसकेनकतरद्वावस्थानमुत्तज्योक्रामती नितसेमेसहोवाचत्तदयस्यमध्येलोहितंमांसपिंडंयस्मिं
 स्तदहरंयुंउरीकंकुमुदमिवानेकधाविकसितंतस्यमध्येसमुद्रःसमुद्रस्यमध्येकीशस्तस्मिन्नाज्यश्चतस्रोभवंतिर
 मारमेच्छापुनर्भवेतितत्ररमापुष्येनलोकंनयत्यरमापापेनयापामिच्छयापमिच्छयायत्स्मरतेतदभिसंपद्यतेअपु
 नर्भवयाकोशंभिनतिकोशंभित्वामतेभिनतिमनोभित्वाशीर्षकपालंभिनतिशीर्षकपालंभित्वाष्टयिवीभिनतिष्टयि
 वीभित्वापोभिनतिआपोभित्वानेजोभिनतिनेजोभित्वाभित्वावायुंभिनतिवायुंभित्वाकाशंभिनतिआकाशंभित्वामनो
 भिनतिमनोभित्वाभूतादिभिनतिभूतादिभित्वामहांतंभिनतिमहांतंभित्वाव्यक्तंभिनतिअव्यक्तंभित्वाक्षरंभिनतिअक्ष
 रंभित्वामृत्युंभिनतिमृत्युर्वेपरेदेवएकीभक्तिपरस्मिन्यरस्तान्नसन्नासन्नसदसदित्येतंनिर्वाणमनुशासनमितिवेदानु
 शासनमितिवेदानुशासनम्॥११॥नारायणाद्वाअन्नमागतंपक्वंप्रह्लादोकेमहासंवर्तकेयुनःपक्वंक्रव्यादिपुनस्पृक्षं
 दरेक्षिन्नंपर्युषितंपूतमयाचितमसंकुमामश्रीयान्नकंचनयाचेन१२वात्पनतिष्ठासेद्धानस्वभावोसंगोनिखद्योमोने

राम०

२०

नापांडित्येन निरधिकारितयोपलभ्यते व्यक्तव्यमुक्तनिगमनः प्रजापतिरुवाच महत्यदंज्ञात्वा वृक्षमूले वसेत् कुचेलो स
हाय एकाकी समाधिस्थ आत्मकाम आप्तकामो निष्कामो जीर्णकामो व्याघ्रे हस्तिनि सिंहे दंशे मशके नकुले सर्पे
यक्षराक्षसगंधर्वे मृत्योरूपाणि विदित्वानविभेति कुतश्चनेति वृक्षमिव तिष्ठासेच्छिद्यमानो न कुप्येत न कं पे तो प
लमिव तिष्ठासेच्छिद्यमानो न कुप्येत न कं पे ताकाशमिव तिष्ठासेच्छिद्यमानो न कुप्येत न कं पे तसत्येन तिष्ठासेत्सत्यो
यमात्मा सर्वेषामेव गंधानां दृष्टिर्वीहृदयं सर्वेषामेव रसानां मापोहृदयं सर्वेषामेव रूपाणां तेजोहृदयं सर्वेषामेव स्य
शीनां वायुर्हृदयं सर्वेषामेव शब्दानां माकाशोहृदयं सर्वेषामेव गतीनां मव्यक्तं हृदयं सर्वेषामेव सत्त्वानां मत्युर्हृदयं मृ
त्युर्वैयरे देव एकी भवति परस्मिन् परस्तात् स चासन्नसदसादित्येन त्रिर्वाणमनुशासनमिति वेदानुशासनमिति वेदा
नुशासनम् ॥ १३ ॥ दृष्टिर्वीवा अन्नमापो आदा अपो वा अन्नं ज्योतिरि भादं ज्योतिर्वा अन्नं वायुरन्नादो वायुर्वीवा अन्नमाका
शो आदा आकाशो वा अन्नमिंद्रियाण्यन्नं दीर्घाद्रियाणि वा अन्नं मत्तो आदो मनो वा अन्नं बुद्धिरन्नादा बुद्धिर्वा अन्नमव्यक्तम

सुबाल०

२९

२१

आदत्तव्यक्तवाअन्नमक्षरमन्नादमक्षरंवाअन्नमस्युस्नादोमृत्युर्वैपरेदेवाकीभवतिपरस्मिन्परस्तान्न सन्नासन्नस
दसदित्येतन्निर्वाणमनुशासनमिति वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥ १४ अथ हैनंरयिक्कः पप्रच्छ भगवन् योयं विज्ञा
नघन उक्त्वा मन्त्रसकेन कतर द्वावस्थानं दहतीति तस्मै सहोवाच योयं विज्ञानघन उक्त्वा मन्त्राणंदहत्यपानं व्यानमुदा
नं समानं वैरं भं मुख्यं तं त्र्यामं प्रभं जनं कुमारं स्येनं श्वेतं कृष्णं नायं दहति पृथिव्यापस्मेजो वायुराकाशं च दहति जागरि
तं स्वप्नं सुषुप्तिं तुरीयं च दहतीमं च दहतीमं च लोकं परलोकं च दहति लोकालोकैर्दहति धर्माधर्मं दहत्यभास्करममर्या
दं निरालोकमतः परं दहति सहांतं दहत्यव्यक्तं दहत्यक्षरं दहति मृत्युं दहति मृत्युर्वैपरेदेवाकीभवतिपरस्मिन्परस्तान्न
सन्नसदसदित्येतन्निर्वाणमनुशासनमिति वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् १५ सो बालव्रीजं ब्रह्मोपनिषत्तनाप्र
शोनाय दानव्यानाप दानव्यानापुत्राय नाशिष्याय नासंवत्सररात्रौ क्षिप्ताय नापरिज्ञातकुलश्रीलाय दानव्यानेव च प्रव
क्तव्याय स्य देवे पराभक्तिर्यथा देवेन तथा गुरौ तस्मै ते कथिता त्वर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः प्रकाशं ते महात्मस्येतन्नि

कृष्ण०

२९

वीणमनुशासनमिति वेदानुशासनमिति वेदानुशासनम् ॥ १६ ॥ इति सुबालोपनिषत्समाप्ता ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥
 ॐ भद्रं शान्तिः आपो वा इदं यास-सलिलमेव तत्प्रजापतिरेकः पुष्करयणे भुसुंडः समभवत् तस्यां तनर्मनसिकामः
 समवर्तत ॥ इदं सृजेयमिति तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति ॥ तद्वाचा वदति ॥ तत्कर्मणा कैरोति ॥ तदेष्टाभ्युक्त
 ॥ कामस्तदग्रे समवर्तताधि मनसोरेतः प्रथमं यदासीत् सतो बंधुमसति निरविदं न हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषिणि
 ॥ उपैतं तदुपनमति यत्कामो भवति य एवं वेद ॥ सतपो तप्यत सतपस्तप्त्वा स एतं भुसुंडः कालाग्निरुद्रमगमत् आ
 गत्य भोषितः विभूतिमाहात्म्यं ब्रूहीति सहोवाच ॥ तथेति प्रत्यवाचत् भुसुंड उच्यमानं किमिति ॥ विभूतिरुद्राक्षयो
 र्माहात्म्यं वभाषेति आहावेवंपैप्लवादेन सहो जमिति तत्फलमुत्पैवेति तस्योर्ध्वं किं वदामीति ॥ बृहज्जाबालाभि
 धामुक्तिश्रुतिं ममोपदेशं कुरुधेति ॥ ॐ तथेति सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाता ये वेनमः ॥ भवे भवेनाति भवे भव
 स्वमा भवोद्भवाय नमः यो देवा भनां प्रभवन्धोद्भवश्च विश्वाधिकोरुद्रो महर्षिः ॥ हिरण्यं गर्भं जनयामास पूर्वसंनोदे

बृहज्जा०

२३

१२

वः शुभया स्मृत्या संयुक्तं सद्योजातात्पृथिवीतस्यानिवृत्तिः । तस्याः कपिलवर्णं नंदाजाता । तस्या गोमयेन विभृति
र्जाता । वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कले विकरणाय नमो बलविकरणा
य नमो बलाय नमो बलप्रमधनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः । ततः परं ब्रह्म परं बृहत्तं मयि नि
कायं सर्वभूतेषु गूढं विश्वस्यैकं परिवेष्टितारमीशं तं ज्ञात्वा अमृता भवन्ति । वामदेवा दुदकं तस्मात्प्रतिष्ठातस्याः कृ
ष्णवर्णा सुधातो भद्रो तस्या गोमयेन भसितं जातं । अद्योरेभ्यो यद्योरेभ्यो घोरद्योरतरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वशर्वेभ्यो
नमस्ते असुरु रूद्रेभ्यः सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् । सर्वस्य प्रभुमीशानं सर्वस्य शरणं सुहृद्
अद्योराक्षुक्लिः तस्माद्विद्या तस्या इक्षुवर्णा सुरभिर्जाता तस्या गोमयेन भस्मजाता । तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धी
महि । तन्नोरुद्रः प्रचोदयात् । अपाणि पादो जव नो गृहीता पश्यत्यक्षुः सशृणोत्यकर्णः स वेति वेद्यं न च तस्या
स्ति वेत्ता तमाहुरग्यं पुरयं महान्तं । तत्पुरुषाद्वायुः तस्माच्छान्तिस्तस्याः श्वेतवर्णा सुशीर्षा जाता तस्या गोमयेन सरंजा

राम०

२२

तां ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिर्ब्रह्माशिपोमेअस्तु सदाशिवोम् । सन्नम
 योत्यमृत ईश संस्थो ज्ञः सर्वगो भुवनस्यास्य गोप्ता ॥ य ईश अस्य जगतो नित्यमेव नान्यो ह्येतु विधेता ईशनाय । यो
 ब्रह्माणं विदधाति पूर्वया विवेदीश्च प्रहिणोति तस्मै । त ५ ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये । निष्क
 लं निष्क्रियं शांतं निरवद्यं निरंजनं । अमृतस्य परं सेतुं दग्धे धनमिवानलम् । ईशानादानैकाग्रसमाच्छांत्यती
 ता तस्याश्चित्रवर्णा सुमना जाता तस्या गोमये नरक्षा जाता विभूतिर्भसितं भस्मक्षारं रक्षेति भस्मनः भवंति पंचना
 मानि पंचभिर्हेतुभिर्भेदां ॥ ऐश्वर्यकारणाद्भूतिर्भस्मसर्वाद्यहारणात्तभासनाद्भसितं प्रोक्तं क्षारणाक्षरमापदाम् । भू
 तमेतपि शाचब्रह्मराक्षसापस्मारसंसारभयभीतिभ्योभिरक्षणाद्रक्षेति । द्विति मुक्तिस्मृत्यभिधेयौ यां दृष्ट्वा वा
 लोपनिषदि प्रथमं ब्राह्मणम् अथ भू सुं डः कालाग्निरुद्रमग्नीषोमात्मा कं भस्मस्मानविधिं पप्रच्छ । सहो वाच प्र
 विष्टोरूपं रूपं प्रतिरूपो बभूवो बभूव । एकं भस्म सर्वभूतानां तदात्मारूपं रूपं प्रतिरूपो बहिष्म । अग्नीषोमात्मा कं

बृहज्जा० विश्वमित्यग्निरुच्यते रौद्रीघोराया नैजसीतनुः। सोमः शान्तो मृतमयः शान्तिः शान्तिकरी तनुः। अमृतं यत्नमिति
 छास्यते जो विद्या कला स्वयं। स्थूलं सूक्ष्मेषु भूतेषु तेज एव स तेजसि द्विविधा तेजसो वृत्तिः सूर्यात्मा वानलात्मि
 का तथैव रसनिष्ठे सौम्ये मात्मा च जलात्मिका। विद्युत्तादिमयं तेजो मधुरादिमयो रसः तेजो रसविभेदे स्तु प्रभवे
 तेजश्चराचरम् अग्रेरमृतनिष्पत्तिरमृतेन अग्निरेधते अतएव वै हिः कुतमग्नीषोमात्मकं जगत् हविषासस्य सं
 पत्तिर्दृष्टिः सस्याभिदृष्टये दृष्टये च हविस्तस्मादग्नीषोमात्मा कं जगत्॥ उर्ध्वशक्तिरनमयः सोमो ह्यधः शक्तिम
 योनः॥ आभ्यां मपुटितं तस्माच्छुद्धिश्च मिदं जगत्॥ अग्निरूर्ध्वज्वलत्तेषो यावत्सोम्यं परामृतम्॥ यावदा
 स्यात्प्रबुं सोम्यममृतं विस्तृतस्यधः॥ अतो वहिश्च कालाग्निरधस्ताच्छक्तिरूर्ध्वगतं॥ यावदादहनश्चोर्ध्वमधश्च
 सावर्तं भवेत्॥ आधारशक्त्यवधृतः कालाग्निरयमूर्ध्वगः॥ तथैव निम्नगः सोमः शिवशक्तिर्यदास्पदं शिवश्चो
 र्ध्वमधः शक्तिरूर्ध्वशक्तिरधः शिवः तदित्यं शिवशक्तिभ्यां नायात्मा सौम्यमिह किंचन॥ असकृच्चाग्निना दग्धं जगद्

राम
 २३

स्मसाहृतम् ॥ अग्नेर्वीर्यमिदं प्राहुस्तद्दीर्यं भस्मयत्ततः यश्चेत्यंभस्मसङ्कावं ज्ञात्वा हि स्नाति भस्मना ॥ अग्नि
 रित्यादिभिर्मन्त्रैर्दग्धपाशः सञ्च्यते ॥ अग्नेर्वीर्यं तु तद्भस्म सोमेनास्त्रावितं युनः अयोगयुक्त्या प्रकृतेरधिका
 राय कल्पते योगयुक्त्या तु तद्भस्म स्त्रावमानं समं ततः सेकेनामृतवर्षेण तस्य अधिकारान्निवर्त्तते अतो मृत्युं
 जयायेत्यममृतत्वावनं सात्ताम् ॥ शिवशक्त्या मृतस्यैरिष्य एव कुतो मृतिः ॥ ये विदग्हनं गुह्यं पावेन च या
 थोदितम् ॥ अग्नीषोमपुटं कृत्वा न सञ्चयो भितायते शिवाग्निना तनुं दग्धाशति सोमो मृतेन यः भावयेद्यो
 गमार्गेण सोममृतत्वाय कल्पते सोममृतत्वाय कल्पत इति द्वितीयं ब्राह्मणं अथ भुसुन्दः कालाग्निरुदं विभू
 तियोगं ब्रूहि ति होवाच सहोवाच विकटांगा मुन्मतां महारानां रवत्कां मलिनामसिनादिचिद्भाकितां पुनर्धनुं
 कृशां गा अतशोधयत्रं वत्सहीनां भ्रातामदुग्धहोहिनां निरिन्द्रियां जग्घटणां केशचेलास्थिभक्षिणी असं
 धिनी नवप्रसूतां रोगार्दितां गां विहाय प्रशस्ताया गोमयमाहरेत् अतशोधयत्रं गोमयं शस्तं ग्राह्यमशुभे स्या

हृहज्जा०

२४

२५

नेवापत्तिनंपरित्यज्यात ऊर्ध्वमर्हयेत्तपंचगाच्येनगोमयग्रहणंकपिलावाधवलावाअलाभेतदन्यागो
स्यादोषवर्तिताकपिलाभस्मोतमंलब्धगोभंस्मनानचेदन्यगोक्षारंयत्रकापिस्थितंचयन्नहिधार्यसं
स्कार्यरहितंधार्यनकदाचनआगावइतिमंत्रेणधेनुमधेनुमभिमंत्रयेत्तगावोभमोगावइतितांप्राशये
त्तृणंजलंतांगामुक्षाप्ययत्नेनाहरेत्तगायत्र्यागोमंत्रंसीवर्णराजतताम्रमृन्मयपलाशगोशृंगएवाददी
तगंधद्वारेतिगोमवंग्राह्यंवुद्धिमालोमयंश्रीर्मेभजतिजिहोधयेत्तअलक्ष्मीर्मेनश्यत्वितत्रैतेहोकाः वि
द्याशक्तिःसमस्तानांशक्तिरित्यभिधीयते॥गुणत्रयाश्रयाविद्यासाविद्यासाविद्याचतदाश्रया॥गुणत्रय
मिदंधेनुर्विद्याभूद्रोमयंशुभम् सूत्रंचोपनिषत्प्रोक्तंकुर्याद्विस्मृततःपरम् वत्सास्तुस्मृतयश्चास्यास्तसं
भूततुगोमयम्॥आगावइतिमंत्रेणधेनुंनत्राभिमंत्रयेत्तगावोभमोगावइतिप्राशयेत्तृणंजलम् उपो
ष्यचचतुर्दश्यांशुकैर्कृण्योथवाव्रती परेद्युःप्रातरुक्षायशुचिर्भूत्वासमाहितः कृतस्नानोधीतवस्त्रःपयो

राम०

२४

र्थचव्रजेच्च गाम् उद्याप्य गां प्रयत्नेन गायत्र्या मूत्रमाहरेत् सौवर्णे राजतेताम्रे धारयेन्मृन्मये द्युटे पौष्क
 रेथ्य फलाशे वा यात्रे गोमृत्गणववा आददीत हि गोमूत्रं गधद्वारेति गोमयम् अभूमिपानं गृह्णीयात्मा
 त्रे पूर्वोदिते गृही ॥ गोमयं शोधयेद्विद्वान्श्रीर्मे भजतु मंत्रतः अलक्ष्मीर्मदिति मंत्रेण गोमयं स्थापयेत्त
 तः सत्वासिंचामि मंत्रेण गोमूत्रं गोमये क्षिपेत् ॥ पंचानां त्वेति मंत्रेण पिंडानां तु वतुर्दश कुर्यात्संशोध्य
 किरणैः सौरकैराहरेत्ततः तिदध्यादथ पूर्वोक्त पात्रे गोमयं पिंडकान् ॥ ततो निधनपतयेत्त्रयोविंशत्सु दे
 ति च ॥ आधारावाज्यभागे च प्रक्षिपेद्ब्याहतीः सुधीः स्वगृह्योक्तविधानेन प्रतिष्ठाप्यामि मीडायेत् पिंडाश्च
 निक्षिपेत्तत्र आद्यंतत्रणवेन तु ॥ षडक्षुरस्य मंत्रस्य व्याहृतस्य तथा क्षरेः स्वाहां ते तु दुयातत्र वणदेवाय
 पिंडकान् ॥ होतव्याः पंच ब्रह्माग्निर्मोहिरण्यवाहवे इति सर्वाहुतीर्हुत्वा चतुर्थ्यं तैश्च मंत्रकैः सतं मयंक
 दुद्राययस्य वके कतीति च एतैश्च जुहुयाद्विद्वाननाज्ञातत्रयं तथा व्याहृतीरथ हुत्वा च ततः स्विष्टकृ

हृहञ्जा०

२५

५

तदुनेत॥ इध्मशेषंतुनिर्वर्त्यपूर्णपात्रोदकं तथा पूर्णमसीनियजुषाजलेनान्येन वृंहयेत् ब्राह्मणेष्वमृतमिति
तज्जलं शिरसि क्षिपेत् प्राच्यामिति दिशंस्त्रिंशोर्दिक्षु तोयं विनिक्षिपेत् ब्रह्मणे दक्षिणां दत्वा शोतैः पुष्टिकमाहरेत्
आदरिष्यामि देवानां सर्वेषां कर्मगुणये जातवेदसमेनं त्वां पुलकैश्छादयाम्यहम् मंत्रेणानेन तं वद्विंशं
कैश्छादयेत्ततः त्रिदिनज्वलनस्थित्येछादनं पुलकं स्मृतम् ब्राह्मणान्मोजयेद्भक्त्या स्वयं भुजीत वाग्यतः
भस्माधिक्यमभीषुस्तु अधिकं गोमयहरेत् दिनत्रयेण यदि वा एकस्मिन् दिवसे यवा हृत्तीये वा चतुर्थे वा
प्रातः स्नात्वा सितांवरः शुक्रयज्ञोपवीती च शुक्रमात्यानुलेपनः शुक्रदंतो भस्मदिग्धो मंत्रेणानेन मंत्रवित्॥
ओतद्दलेति चोच्चार्य पौलाकं भस्म संत्यजेत् तत्र आवाहनमुखा उपवारास्तुषाडश कर्तव्या व्याहृता रुत्वेवं ततो
ग्निमुपसंहरेत्॥ अग्निर्भस्मेति मंत्रेण गृह्णीयाद्भस्म चोत्तरम्। अग्निरस्मीति मंत्रेण प्रमृज्य च ततः परां संयोज्यं ग
गसलिलैः केपितामृत्रकेण वा चंद्रकुम्भाश्मीरमुशीरं चंदनं तथा अगुरुद्वितयं चैव चूर्णयित्वा तु सूक्ष्मतः

राम०

२५

क्षिपिद्रस्मनितञ्चूर्णमोमितिब्रह्ममंत्रतः प्रणवेनाहरेद्विद्वान्त्रत्येतिवटकानथ॥ अणोरणीयानितिहिमंत्रेणच
 क्षणः इत्यंभस्मसुसंपाद्यंशुष्कमादायमंत्रवित्॥ प्रणवेनविमृज्यायसप्तप्रणवमंत्रितम् इशानेतिशि
 शदेशेमुखंतत्पुरुषेणतु उरोदेशमघोरेणगुह्यं वामेनेमंत्रयेत् सद्योजातेनेवेपादोसर्गोऽगप्रणवेनतु॥ त
 तउद्धृत्यसर्वांगमापादतलमस्रकम् आचम्यवसनंधौतंततश्चेत्तत्प्रधारयेत् पुनराचम्यकर्मस्वंकर्तुम्
 हतिसर्वततिगोमयंस्थापयेत्संत्वासिंचामीतिगोमूत्रंगोमयेसिंचेत्पंचानांत्वावातानामितिपिडांश्चेवचतु
 र्दशकुर्यात्सतत्रकिरणैः संशोष्यकिरणैराहृत्यकिरणैः संशोष्यकरैराहृत्यतान्मात्रेपिडान्प्रतिष्ठाप्यस्वगृह्ये
 त्तविधिनाप्यग्निमिंधयेत्आद्यंतंप्रणवेनाग्नीप्रक्षिपेत्तमंत्रस्यषडक्षरस्यव्याहृतस्याक्षरैः स्वाहांतंजुडयात्
 वर्णदेवायपिंडकान्मुरवांतेहोतव्याः शतरुद्रीयंपंचब्रह्ममंत्रान्मोहिरण्यवाहवइतिचतुर्थ्यंतं शतंसत्यं
 रं ब्रह्मकदुद्राययस्यवैकंकतीतिसमाप्यशांतेयैरुक्तेष्वाद्येत्तद्दिनत्रयेणान्वाहांतंकुर्यात्तवर्णदेवायपौल

बृहज्जा.

२६

26

कंभस्मपेरित्यज्यपूजांकुर्यात्। अग्निरिति भस्मेत्युत्तमं भस्मगृह्णीयात्। अग्नेरस्मीति प्रमृज्य च। संयोज्य गंगा
दिसलिलैः कपिलामूत्रेण वा प्रणवेनावाहयेत् बृहतो ये दिनत्रयेण यदि वा एकस्मिद्दिवसे वा ओं न इत्येति चित्वा
वटकानणोरणीयानिति अथ तुर्विधं भस्मा कल्पं प्रथमं अनु कल्पं द्वितीयं उप कल्पं तृतीयं प्र कल्पं चतुर्थं अग्निहो
त्रसमुद्भूतं विरजानलजं कल्पवने शुद्धं शकृत्संगृह्य कल्पोक्तविधिना कल्पितमनु कल्पं पिड कल्पं स्यात् अरण्ये शु
ष्कगोमयं चूर्णीकृत्य सुसंगृह्य गोमुत्रैः पिंडवत्कृतैः संस्कारं कल्पवटुप कल्पमभिधीयते शिवालयागतं प्र क
ल्पं इयं चतुर्विधं भस्मपापं निहंत्यातिमोक्षं ददातीत्याह भगवान्कालाग्निरुच्यते ॥ इति तृतीयब्राह्मणं अथ शु
सुंडः कालाग्निरुद्रं भस्मस्नानब्रूहीति विधिहोवाच अथ प्रणवेन विमृज्य सप्तप्रणवासभिर्मंत्रितं आगमेन मेने
यदि बंधं कारयेत्युनः शेषतेनास्त्रमंत्रेणांगानि सूधादीन् सुधूलयेन च स्नानमिदं अथ विधिस्नानमीशानाद्यैः
पंचभिर्ब्रह्ममंत्रैस्तनुं क्रमादुद्धृत्येतद्दशानेन शिरोदेशं मुखं नत्युरुषणे तु उसे देशमक्षोरिण गुह्यं वामे नधू

राम

लयेत् सद्योज्ञानेनयादौचसर्वांगप्रणवेनतु आपादात्तलमस्तकं नतदुद्धृत्यावम्यवसनंश्चेतंधोतंप्रधारये
त्विधिस्मानमिदंतत्रेतेहोकाः तस्ममुष्टिसमादायसंहितामंत्रमंत्रिताम्। मस्तकात्पादपर्यंतं मलस्मानं
पुरोदितम् शर्मन्त्रेणचकर्तव्यंविधिस्मानंसमाचरेत् ईशानात्यं चघातस्मविकिरेन्मूर्ध्न्यत्नतः मुखेचतु
र्धात्पुरुषेणैवंअद्योरेणाष्टधाहृदि वामेनगुह्यदेशात्तुत्रिदशस्थानभेदतः अष्टचः सद्योमंत्रेनापादावु
द्धृत्ययत्नतः सर्वांगोद्धूलनंकार्येणानन्यस्ययथाविधि मुखंविनाचतत्सर्वमुद्धृत्यक्रमयोगतः संध्यात्रये
निषिद्धेवतथीपूर्वावसानयोः सुखाभुक्तापयथीत्वाहृत्वाचावश्यकादिकम् स्त्रियंनपुंसकं गृध्रंविडारुं
वक्त्रमूषिकम् स्पृष्ट्वातथाविधानंन्यान्भस्मस्मानंसमाचरेत्। देवाग्निगुरुविप्राणांसमीपंत्यजदर्शने
अशुद्धभू तलेमार्गिकुर्यान्नोद्धूलनं व्रती शंखतोयेनमूतेनभस्मव्यामिश्रणंभवेत्। योजितंचंदनेनापिवा
रिणासंपुजंतुवा। चंदनेनसमंलीयेज्ज्ञानार्थीचूर्णमेवतत्। मध्याह्नात्माकजलेयुक्तं तोयंतदनुवर्जयेत् अ

बृहज्जा०

२७

२७

यभुसुंडोभगवंतंकातानिरुद्रंभिपुंडविधिंप्रच्छातत्रैतेहोकाः त्रिपुंड्रकारमेत्यश्चाद्वसविभुशिवात्मकं
।मध्यांगुलिभिरादायतिसृभिर्मूलमंत्रतः अनामामध्यमांगुष्ठैरथवास्या। त्रिपुंड्रकं। उद्धृतमेन्मुखविप्रः क्ष
त्रियस्तच्छिरोदितं द्वात्रिंशत्स्थानकेवाथषोडशस्थानकेपिवा। अष्टस्थानेतथाचैवपंचस्थानेनियोजयेत्। उ
त्तमांगेरुलाटेचकर्णयोर्नेत्रयोस्तथा। नासावक्त्रगलेध्वजमंसयोश्चक्षुद्वयोरपि। कर्परेमणिवंधेचहृदयेपा
श्वयोर्द्वयोः नाभौगुह्यद्वयेचैवमूर्ध्वोस्त्रिगुर्विवजानुषु। जंघाद्वयेचपार्श्वोर्द्वौद्वात्रिंशत्स्थानमुत्तमं। अष्टमूर्त्य
ष्टविधेशान्दिक्यातान्रवसुभिः सह। धरोध्रुवश्चसोमश्चआयश्चैवानिलोनलः। प्रत्यूषश्चप्रभातश्चवसवो
ष्टाबुदीरिताः एतेषां नाममंत्रेणत्रिपुंड्रकास्येद्वधः। विदध्यात्षोडशस्थानैर्नेत्रिपुंड्रं तु समाहितः शीर्षकेच
ललाटेचकंठेचांसद्वयोरपि। कूर्परेमणिवंधेचहृदयेनाभियार्श्वयोः। दृष्टेचैवंप्रतिस्थानंजपेन्नत्राधिदेवताः
शिवंशक्तिंचसादारव्यमीशंरुद्राव्यमेवच। वामादिनवशक्तिश्चएताःषोडशदेवताः। नासत्योदस्रकश्चैवअ

राम

२७

श्विनोद्वौ समीरितौ ॥ अथ वामूर्ध्वके वैवर्णयोः श्वसने तथा बाहुद्वये च हृदये नाभौ मूर्ध्वोर्युगे तथा ॥ जामु
 द्वये च पदयोः पृष्ठभागे च षोडश शिवस्कंदश्च चंद्राकोचि घ्ने शो विष्णुरेव च शीर्षे च हृदये चैव तथा नाभौ प्र
 जापतिः नागाश्च नागकन्याश्च उभयोर्शीर्षिकन्यकाः पादायोश्च समुद्राश्च तीर्थान् पृष्ठे पिशास्त्रक एवंतः
 षोडशस्थाने मष्टस्थानमथोच्यते ऊरुस्थानं लाभाटं च कर्णद्वयमनंतरम् अंसयुग्मं च हृदयं नाभिरित्यष्ट
 मं प्रवेत्त ब्रह्माचशषयः सप्तदेवताश्च प्रकीर्तिताः अथ वामस्तकं बाहुहृदयं नाभिरेव च पंचस्थानान्यमृ
 न्यादुर्भस्म तत्त्वविदो जनाः यथा संभवतः कुर्याद्देशकालाद्येक्षया उद्धृतनेष्यशाक्तश्चेत्त्रिपुंड्रादीनिका
 रयेत् ॥ ललाटे हृदये नाभौ गले भुजयुगे पिच वं बाहु मध्ये मणिबंधे पृष्ठे परंगले शिरः ललाटे ब्रह्मणे नमः हृद
 ये हृष्यवाहनाय नमः ॥ नाभौ स्कंदाय नमः गले पूष्णे नमः दक्षिण बाहु मूले रुद्राय नमः मध्ये आदित्याय नमः म
 णिवंधेशशिप्रभाय नमः वाम बाहु मूले वामदेवाय नमः मध्ये प्रसंजनाय नमः मणिवंधे वसुभ्यो नमः पृष्ठे दे

बृहज्जा०

२८

२९

शेहरायनमः वहिकंठेनीलकंठायनमः पार्श्वयोः शिवशंकराभ्यां नमः शिरसि परमात्मने नमः सर्वांगे सदा शि
वाय नमः ध्यानं भूतिर्भूतिकरी पवित्रजननी पापौघविध्वंसिनी सर्वानन्दकरी सदा शिवकरी सर्वार्थसंपत्करी
एक्षोभूता पिशाचराक्षसमहाक्षी मेकसंत्रायिनी तेजोराज्यविशेषमोक्षकरणी भूतिः सदा धार्यताम् ॥ एतानि
तानि शिवमंत्रपवित्रितानि भस्मानि कामदहनागविलेपनानि तैपुंड्रकानि रचितानि ललाटे पट्टे लुपंति देवलि
खितानि दुरक्षराणि श्रीकरं च पवित्रं च शोकरोगनिवारणम् लोकवश्यकरं पुण्यं भस्म त्रेलोक्यपावनम् ॥ त्रि
नेत्रं त्रिगुणाधारं त्रयाणां जनकं विभुम् स्मरन्नमः शिवायेति ललाटे तु त्रिपुंड्रकम् ॥ ईशानाभ्यां नमस्तुत्कापा
र्श्वयोश्च त्रिपुंड्रकम् ॥ मुखाभ्यां नमस्तुत्काधारयेतु प्रकोष्ठयोः ॥ कूर्पराधः पितृभ्यां च उमेशाभ्यां त्रयोपरि
भीसायेतीतरः दृष्टेशिरसः पश्चिमे तथा नीलकंठयत्रिंशे सिद्धिपेत्स्वामने नमः पापनाशयते कृत्स्नमपि जन्म
ज्ञातार्जितम् कंठोपरि कृतं पापं नष्टं स्याद्भस्मधारणात् कंठे च धारणात् कंठभोगादि कृतपातकम् वादोर्वाहक

राम०

२२

तं पापं वक्षं सुमनसा कृतम् नाभ्यां शिश्नकृतं पापं दृष्टे गुदकृतं तथा पार्श्वयोर्धारणात्पापं परस्त्र्या लिंगप्रादि
कम् तद्रस्मधारणं मुख्यं सर्वत्रैवैचिपुंङ्गकम् ब्रह्मविष्णुमहेशानां त्रय्यग्रीनां च धारणम् गुणलोकत्रयाणां
च धारणं तेनैव कृतम् ॥ इति चतुर्थं ब्राह्मणम् ॥ मानस्तोकेति मंत्रेण मंत्रितं भस्मधारयेत् ॥ ऊर्ध्वपुंङ्गं भवेत्सा
ममध्यपुंङ्गं यजुषि च ॥ अधःपुंङ्गं मृचः साक्षात्तस्मात्पुंङ्गं त्रियायुषम् त्रियायुषाणिकुरुते ललाटे च भुजद्वये
नाभौ शिरसि हृत्पार्श्वे ब्राह्मणः क्षत्रियः सदात्रैवर्णिकानां सर्वेषां अग्निहोत्रसमुद्भवम् इदं मुख्यगृहस्था
नां विरजानलजं भवेत् ॥ विरजामुत्पन्नगृहस्थानां विशेषतः समिदमिदमिसमुत्पन्नं धार्यं च ब्रह्मचरिणां
श्रद्धाणां श्रोत्रियाणां धार्यं दावानलोद्भवम् यतीनां ज्ञानदं प्रोक्तं वनस्थानां विरक्तिदं अग्निवर्णीश्रमाणां न
लजं चैव धार्यं प्रोक्तं मग्रीषिभिः औपासनसगारेपचनाग्निसमुद्भवम् अन्येषामपि सर्वेषु श्रृणानाग्निस
मुद्भवम् त्रैवर्णिकानां अग्निहोत्राग्निजमगृहस्थानां विरजानलजविवाहाग्निजमौपासनाग्निजं वा ब्रह्मचारि

वृहज्जा०

२५

२५

णांसमिदग्निजंश्रुद्राणांश्रोत्रियागाढपचनाग्निजम् अन्येषांदावानलसमुद्भूतंयतीनांसर्वत्रावस्थितंअतिवर्णी
श्रमिणांश्रमशानगतंसर्वेषांदेवालवस्थितमिति शिवयोनिनांशिवाग्निहोत्रजाविभूतिःशिवालवस्थितस्त्रिग
लिप्तमत्रसंस्कारदग्धंवा तत्रैतेश्लोकाः॥तेनाधीतंश्रुतंतेनतेनसर्वमनुष्ठितम्॥येनविप्रेणशिरसि त्रिपुंड्रं
भस्मनाधृतम् त्यक्तवर्णाश्रमाचारोलुप्तसर्वक्रियोपियःसकृतिर्बहूत्रिपुंड्रोकोधारणात्सोपिपूज्यते येभस्म
धारणमुक्ताकर्मकुर्वन्तिमानवाःतेषांनास्तिविनिर्मोक्षःसंसाराज्जन्मकोटिभिःमहापातकयुक्तानांपूर्वजश्र
निसंस्तुतिःत्रिपुंड्रोदूलनेद्वेषोजायतेसुदृक्बुध येषांकोषोभवेद्वल्लनरुलाटेभस्मदर्शनात् तेषामुत्पत्तिर्मा
कर्ममनुमेयंविपश्चिता येभस्मधारणदृष्ट्वावावनिमानवाःतेषांश्रुद्रेपसंभूतिरनुमेयाविपश्चिता येस्मैभे
धारणदृष्ट्वा नराःकुर्वन्तिताडनम् तेषांचंडालजो जन्मब्रह्मचूत्यंविपश्चिता येषांनास्तिमुनेश्रद्धाश्रीतेभस्म
निसर्वदा॥गर्भाधानादिसंस्कारस्तेषांनास्तीतिनिश्चयः त्रिपुंड्रंयेविनिंदन्तिशिवमेवते धारयन्ति तु येभक्त्याधा

राम

२५

रयंति तमेव ते धिग्भस्मरहितं कालं धिग्ग्राममशिवालयम् धिगनीशार्वनं जन्मधिग्विद्यामशिवाश्रयाम्
 रुद्राग्नेर्यत्परं वीर्यं तद्भस्मपरिकीर्तितम् तस्मात्सर्वेषु कालेषु वीर्यवान् भस्मसंयुतः भस्मनिष्ठस्य दत्तं ते दोषाभ
 स्माग्निसंगमात् भस्मस्नानविशुद्धात्मा भस्मनिष्ठ इति स्मृतः भस्मसंदिग्धसर्वांगो भस्मदीप्तत्रिपुंड्रकः भ
 स्मशायी च पुरुषो भस्मनिष्ठ इति स्मृतः इति पंचमं ब्राह्मणम् अथ भुसुंडः स होवाचनामपंचकस्य माहात्म्यं ना
 ब्रूहीति राहोवाच अथ वासिष्ठवंशजस्य शतभार्यासमेतस्य धनं जयस्य ब्राह्मणस्य ज्येष्ठभार्यायाः कनिष्ठः पु
 त्रः कणोरु इति नामा तस्य शुचिस्मिता भार्या असौ वेकरुणो भ्रातृवैरमसहमानो भवनाशिनी तटे कालाग्नि
 रुद्रं भगवंतं नृसिंहमगमत् तत्र देवसमीपे अन्येनोपायनार्थं समर्पितं जंवीरफलं गृहीत्वा जिघ्रत् तदा तं तत्र
 स्या अश्वत्थपापमक्षिको भव वर्षाणां शतमिति सोऽपि शापमादाय मक्षिकः स नृस्वकेषु स्वचेष्टितं तस्येति वे
 द्यमां रक्षेति स्वभार्यामवदत् तदा मक्षिको भिवत् ज्ञातिमेवं विधं ज्ञातयत् सैतमध्येत्यमारय नृसामं तं पति

बृहज्जा.
३०

30

मादाय अरुंधती मगमत्त अवदद्गोमुचिस्तिने शोकेनात्मरुंधत्याहामुंसजीवयाम्यघविभूतिमादायमुचि
स्मितइति अथैषाग्निहोत्रजं भस्मारुंधत्यै न्यवेदयत्तसा अरुंधती चमृत्युं जयेति मंत्रेण मृतजंतो तदाक्षिपत् मं
दवायुस्ततो जज्ञे व्यजनेन भुवि स्मिता उदतिष्ठततो जंतुर्मस्मनोऽस्य प्रभावतः ततो वर्षशतिपूर्णे ज्ञातिरेकोप्यमा
रयत् ॥ भस्मेव जीवयामास कश्यपं च तथा विधं देवानपि महाभूतान्मायैरेयेतादृशं पुरा तस्मात्तु भस्मना
जंतुं जीवयामि सदानद्ये इत्येव मुक्ता भर्भगवान्कथितः समजायत स्वरूपं च ततो गत्वा रवगाश्च मपदं यपाविति
इदानीमस्य भस्मनः सर्कर्मक्षणा सामर्थ्यं विद्यत इत्या इत्याह गौतम विवाहकालेतामहत्यां दृष्ट्वा सर्वदेवाः कामा
तुरा अभवन्तदानं दृष्ट्वा नादूर्वासं गत्वा पप्रक्षुः सतु दोषं शमयिष्यामीत्युवाच ततः शतरुद्रिणमंत्रेण मत्रितं भस्म
वैपुरा मयापि दत्तं ते नोषप्रत्यहत्यादिशान्तये इत्येव मुक्तादूर्वासां दत्तवान् भस्मचो जमश्च जातास्तद्वचनात्सर्वे पू
यं ते कृतकैः न सः शतरुद्रियमंत्रेण भस्मोद्धूलितविग्रहाः निर्भूत रजसः सर्वतत्क्षणाश्च वयं मुने आश्चर्यमेतज्जा

राम.
३०

नीमोभस्मस्यामर्थमीदृशम् अस्यभस्मनः शक्तिमन्यामृणु वएतदेवहरिशकरयोर्ज्ञानप्रदं ब्रह्म हत्वादि
 पायनाशकमिति महाविभूतिप्रदमिति शिवः स्ववक्षसिस्थितं भस्मनरेव नादाय प्रणवेनाभिमंत्र्य गायत्र्या यं
 चाक्षरेणाभिमंत्र्य हरिभस्मक गात्रेषु समाक्षिपत् तदा हृदि ध्यायन्नेति हरिमुक्त्वा शिवे हरिः स्वहृदि ध्यात्वा दृष्टो
 दृष्ट इति शिवमाह तदा हरिभस्मभक्षयेत्याह हस्ततः भक्षायिष्ये शिवं भस्मस्मात्वाहं भस्मना पुरो दृष्टे श्वरं भक्ति
 स्मगम्यं भस्मोभयदच्युतः तत्राश्चर्यमतीवासीत् प्रतिविं वसमद्युतिः वासुदेवः शुद्धमुक्तो मलवणाभवक्षणा
 त् तदा प्रभृतिशुक्लाभो वासुदेवः प्रशंसनात् न शक्तिं भस्मनो जाने प्रभावं ते कुतो विप्रो नमस्तेस्तु नमस्तेस्तु
 त्वामेव शरणं गतः त्वया दयुगलेशं भो भलिरस्तु सदा मम भस्मधारणसंपन्नो मम भक्तो भविष्यसीति अत
 एवैषा भूतिर्भूति करीत्युक्ता तद्वा एतद्ब्रह्मा वा लं सर्वकामदं शोक्षद्वारं शङ्खं यं यजुर्मयं साममयं ब्रह्ममयममृत
 मयं भवति तस्य पुरस्ताद्वसव आसते रुद्रा दक्षिणत आदित्याः पश्चाद्विश्वे देवा उत्तरतो ब्रह्म विष्णु महेश्वरा नाभ्याम्

हृहज्जा

३१

३१

याचंद्रमसोपार्श्वयोस्तदेतदृचाभ्युक्तं शचोअक्षरेपरमेयोमन्यस्मिन् देवाअधिविश्वेनिषेदुः यस्तंनवेदकिमृचा
करिष्यति यइतद्विदुस्तइमेसमासतइजितद्वाएतदृहाज्जावालंवालोवायुवावावेदसमहान्नवतिसगुरुःसर्गेषां
मंत्राणामुपदेष्टाभवति एतयेवहोमंकुर्यादेतयेवार्चनंकुर्यात्तदेतद्राशोघ्नंमृत्युनारकंगुरुणालब्धंकंठेवाहोत्रि
खायांवावघ्नीतसतद्दीपवतीभूमिर्दक्षिणार्थेनावकल्पतेतस्माच्छ्रद्धयायांकांचिद्ग्राह्यात्सादक्षिणाभवति। त
स्मादिदं हृहज्जावालं येजकेनचिदाचार्यमुखेन योजानीते स तेनैवशरीरेण संसाराभ्युच्यते मोचयति मुमुक्षुर्भव
ति जपानेनैवशरीरेण देवतादर्शनं करोति तस्मादिदमेव मुख्यद्वारं कलौ नान्येषां भवति तस्मादिदं हृहज्जावालं वि
जानीयान्मुमुक्षुर्भवति। शनंसत्यं परंब्रह्मपुरुषं कृष्णपिगलम् ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं शंकरं नीललोहितं उमापतिः प
शुपतिः पीता कीर्त्यमि तद्युतिः ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्व्रत्तणोधिपतिर्मोक्षजुर्वेदवा
च्यस्तं हृहज्जावालं जानीयाद्यो जानीते सोमृतत्वं च गच्छति अथ हृहज्जावालस्य फलं नो ब्रूहि भगव इति श्रुत्वा

एव०

३१

होवाच यइ मामुपनिषदं नित्यमधीते सोऽग्निपूतो भवति स वायुपूतो भवति स आदित्यपूतो भवति स सोमपूतो भ-
 वति स सत्यपूतो भवति स हौलोकपूतो भवति स लोकपूतो भवति स सर्वपूतो भवति । यइ मां वृहज्जावालोपनिषदं
 त्वाह्य णो वासत्रियो वा । नित्यमधीते स सर्वहत्यां तरति स वीरहत्यां तरति स सर्वतरति य एतामुपनिषदं नित्यम-
 धीते सोऽग्निं संभयति स वायुं संभयति स आदित्यं संभयति स सोमं संभयति स उदकं संभयति स सर्वां देवं संभ-
 यति स सर्वां ससर्वानां कर्षयति । यइ मामुपनिषदं नित्यमधीते स भूर्लोकं जयति स भुवर्लोकं जयति स सुवर्लोकं
 जयति स महर्लोकं जयति स जन्ये लोकं जयति स तपो लोकं जयति स त्यलोकं जयति स सत्यलोकं जयति स सर्वान्
 लोकान् जयति यइ मामुपनिषदं नित्यमधीते स मनुष्यानां कर्षयति स देवानां कर्षयति स मागानां कर्षयति
 स यक्षानां कर्षयति स सर्वां नां कर्षयति स विषं संभयति यइ मामुपनिषदं नित्यमधीते स राचीधीते स यजुष्यधीते
 स सामान्यधीते सोऽथर्वाणामधीते सोऽगिरसमधीते स शखाअधीति स पुराणान्यधीते स कल्पाअधीते स गाथाअ

३२
 ३२
 वृहज्जा० धीतेस नाराशंसीरधीतेस सर्वमधीतेस सर्वमधीते अनुपनीत शतमेकमेकेनोपनीतेन तत्समं डपनीतशामे
 कमेकेन गृहस्थेन तत्समं गृहस्थशतमेकमेकेन वानप्रस्थेन तत्प्रस्थेन तत्समं वानप्रस्थशतमेकमेकेन यतिना त
 त्समं यतीनां शतं पूर्णमेकमेकेन रुद्रजापकेन तत्समं रुद्रजापकशतमेकमेकेनाथर्वेशिरः शिखाध्यायकेन तत्स
 मं अथर्वेशिरः शिरः शिखाध्यायकशतमेकेन वृहज्जावालोपनिषद्ध्यायकेन तत्समं वृहज्जावालोपनिषद्ध्याय
 कशतमेकमेकेन तत्क्रियाचरणेन तत्समं तद्वा एतत्परंधाम उपनिषद्वापशीलस्य यत्र न सूर्यस्तपतियत्र न वा
 युर्वीतियत्र न चंद्रमा भ्रातियत्र न नक्षत्रोऽपि भ्रातियत्र नाग्निर्देहतियत्र न मृत्युः प्रविशतियत्र न दुःस्वानि संति।
 सदानंदं परमानंदं सदाशिवं ब्रह्मादिवंदितं योगिधेयं परमं पदं यत्रागतान निवर्तते योगिनः तदेह चाभ्युक्तं। तद्विष्णोः
 परमं पदं सदापश्यंति सूर्यः दिवी वचक्षुराततं तद्दिशो विपत्य वो जागृवांसः समिधते विष्णोर्यत्परमं दं
 पत्यं ॐ सत्यं न स पुनरावर्तते न स पुनरावर्तते ॥ ॐ सत्यं इति वृहज्जावालोपनिषदि पूर्वतापनी मोचनिषत्स-

कृष्ण०
 ३२

माता अथहेनेमगवंतं कालाग्रिरुद्रं भुसुंडः पप्रच्छ कथं रुद्राक्षोत्पत्तिस्तद्धारणात्किं फलमिति तं होवाच भग
 वान्काग्रिरुद्रस्त्रिपुरवधायपुरोन्मीलितोक्षोहंतेभ्योजलविंदवोभूभोपतितास्तेरुद्राक्षा जाताः सर्वानुग्रहार्था
 यतेषां नामोच्चारणमात्रेण दशागोप्रदानफलं दर्शनस्यर्शनाभ्यां द्विगुणं त्रिगुणं फलं भवति अत ऊर्ध्वं वक्तुं न श
 क्यते तत्रैते ~~हो~~ काः कस्माज्जातं तु किं नाम कथं वा धार्यते नरैः कति भेदमुखान्यत्र कैर्मंत्रैः कथयस्व मे दिव्यव
 र्णसहस्राणि च क्षुरुन्मीलितं मया ^{भूमावशि} पुरोभ्यां नुपतिता जलविंदवः तदाश्रुविंदवो जाता महारुद्राक्षदृक्षगाः स्या
 वरत्वमनुप्राप्य भक्तानुग्रहकारणात् भूमात्त्योभेरात्रौ दिवायापंदिवारात्रिद्वन्द्वं हरेत् लक्षं तु दर्शनात्पुण्यं को
 टिस्तुस्यर्शनाद्भवेत् तस्य कोटिशतं पुण्यं लभते धारणाच्चरः लक्षकोटि सहस्राणि लक्षकोटिशतानि च तज्ज
 पाद्भुक्तेषु पुण्यं नरो रुद्राक्षधारणात् रुद्राक्षाणां तु भद्राणां धारणे स्यान्महत्फलम् धात्रीफलप्रमाणं तु श्रे
 ष्ठमेतदुद्राहृतम्बदरीफलमात्रं तु मध्यमं प्रोअते बुधेः ॥ अथ मंचणकमात्रं स्यात्तत्रिंशद्विंशमयोच्यते ब्राह्म

वृहज्जा० ३२ ३३
 णाः क्षत्रियावैश्याः शूद्राश्चेति शिवाज्ञया वृक्षाजानाः पृथिव्या तु न ज्ञानीयाः शुभाक्षकाः श्वेतास्तु ब्राह्मणाज्ञेयाः
 क्षत्रियास्तु वर्णकाः पीता वैश्यास्तु विज्ञेया कृष्णाः शूद्रा उदाहृताः ब्राह्मणो विभृयाद्धेतान् कानां जानातु धारयेत् पी
 तान्वैश्यस्तु विभृयात् कृष्णाश्च शूद्रस्तु धारयेत् समास्निग्धा दृढा स्थूला कंटकैः संयुताः शुभाः क्रिमिजग्धं छिन्न
 भिन्नं कंटकैर्हीनमेव च घणयुक्तमवृत्तं च पद्मद्राक्षाणि वर्जयेत् स्वयमेव कृतद्वारं रुद्राक्षं स्यादिहोतमम् यत्तु
 पौरुषयत्नेन कृतं न नमध्यमं भवेत् समास्निग्धान् दृढान्यक्षाक्षौ मसूत्रेण संयुतान् धारयेत् सर्वगात्रेषु सामान्या
 निविचक्षणः निकषेहेमलेखे वयस्य रेखा प्रदृश्यते तदक्षमुत्तमं विद्यात्तद्वार्यं शिवपूजकैः शिखायामेकरुद्राक्षं
 त्रिंशत् शिरसा वहेत् षड्विंशत् गले दद्याद्वाक्त्रोः षोडशं धारयेत् मणिवंधे द्वादशं चस्कं च पंचाशत् वहेत् अष्टौ
 तशतैर्माला मुयवीतं प्रकल्पयेत् द्विसरं त्रिसरं वापि सराणां पंचकं तु वा सराणां सप्तकं वापि विष्णुयातुं द्वादशतः
 मुकुटे कुंडले चैव कर्णिकाहारकेषु च केशू रकटके चैव कुक्षिवंधे विशेषतः सुप्ते पीते सदा कालं रुद्राक्षाधार

वृहज्जा
 ३३

येनरः त्रिशतं त्वधमं पंचशतं मध्यममुच्यते सहस्रमुत्तमं प्रोक्तमेवं भेदेन धारयेत् शिरसीशानमंत्रेण कं
 र्णेत्युरुषेण च अधोरेण गले धार्यते नैव हृदयेऽपि च आद्यो रबीजमंत्रेण करबोर्धारयेत् सुधीः पंचाशदक्षत्र
 धितो व्योमव्यपि च चालते पंचभिर्ब्रह्ममंत्रैश्च त्रिमात्रं पंचसप्त च अथ वा पूलमंत्रेण सर्वाण्यक्षाणि धारये
 त् अथ कालाग्रिरुद्रं भगवंतं भुसुंडः पप्रच्छ रुद्राक्षाणां मुखभेदेन यदक्षं यत्स्वरूपं यत्फलमिति तत्स्वरूप
 मुखयुक्तमरिष्टनिरसनमिष्टफलप्रदं ब्रूहीति होवाच तत्रैते श्लोकाः एकवक्त्रं तुरुद्राक्षं परतत्स्वरूपकं म
 तद्धारणात्परेतत्वे लीयंते विजितेन्द्रियाः द्विवक्त्रं तु मुनिश्चेष्ट अर्द्धनारीश्वरो भवेत् धारणादर्धनारीशः प्रीयते
 तस्य नित्यशः त्रिवक्त्रं मनलः साक्षात्क्रीहत्यां दहत्यां दहति क्षणात् त्रिमुखं चैव रुद्राक्षमग्नित्रयस्वरूपक
 म् तद्धारणाच्च दुर्भुक्तस्य तुष्यति नित्यशः चतुर्वक्त्रं स्वयं ब्रह्मा पुरुषहत्यां व्यपोहति चतुर्मुखं तुरुद्राक्षं पि
 तामहस्वरूपकम् पंचवक्त्रं स्वयं रुद्रः कालाग्निर्नामनामतः अगम्यागमनं चैव अभक्षस्य चक्षक्षकः

इनेत्रसमुद्भवम् सर्वव्याधिहरं चैव सदारोग्यमवाप्नुयात् मध्यमां संचलशुनं पलांडं शिशुमेव च श्लेष्मातकं
 दूराहमश्मं वर्जयेत्तरः ग्रहणे विषुवे चैव अयनेत्यंक्रमेत्तथा दर्शचिपूर्णमासे च पुष्पे पुदि वसेषु च रुद्रासधा
 रणात्सद्यः सर्वपापक्षयो भवेत् रुद्राक्षमूलं तद्वत्सुनः । तं तद्विष्णुरुच्यते तन्मुखं रुद्रात्पादुस्तद्विंदुः सर्वदेवताः
 मइमामुपनिषदं बालो वा युवा वा वेदसमहान् भवति स गुरुः सर्वेषां मंत्राणामुपेदष्टा भवति एतयेव होमं कु
 र्यादितयेवार्चनं तदेतद्राक्षो घ्नं मृत्युनारकं गुरुणालब्धकं देवाद्धीः शिखायां वा च घ्नीत सप्तद्वीपवती भूमिर्दक्षि
 णार्थेनावकल्पते तस्माच्छ्रद्धया योकाचिद्ग्राह्यात्सा दक्षिणा भवति यइमामुपनिषदं ब्राह्मणो वा क्षत्रियो वा सह
 दधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति प्रातरधीयानो मासकृतं पापं नाशयति मध्याह्ने धीयानः षण्मासकृतं
 पापं नाशयति सायमधीयानः संवत्सरकृतं पापं नाशयति सार्यप्रातरधीयानो जन्मकृतं पापं नाशयति यइ
 मामुपनिषदं ब्राह्मणो वा क्षत्रियो वा धीतेष्वष्टिरात सहस्रलक्षगायत्री जपफला निभवंति ब्रह्महत्यायाः पूतो भ

३५
 ३५
 वृहज्जा० वतिसुरा पानात्पूतो भवति सुर्णस्तेयात्पूतो भवति अभोज्यभोजनात्पूतो भवति अप्रसक्ष्यभक्षणात्पूतो भव
 ति अगम्यागमनात्पूतोः गुरुतल्पगमनात्पू० यतिरसभाषणात्पू० तत्संयोगा० सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति
 यंडि शतसहस्रपावनो भवति शिर्वसायुज्यमिति न स पुनरावर्तने न स पुनरावर्तन इत्यो सत्यमो मसत्यम् इति स
 त्तमं ब्राह्मणं अथ कालाग्निरुद्रं भगवंतं सनत्कुमारः पप्रच्छ अधीहि भगवन् रुद्राक्षधारणविधिं ब्रूहीति सहो वा
 च तस्मिन् समये निदाघजडभरतदत्तात्रेयकात्यायनभरद्वाजकपिलवासिचु। अथ कालाग्निरुद्रः किमर्थं भग
 वता मागमनमिति होवाच रुद्राक्षधारणविधिं वैष्टपेष्पत्नादादयश्च कालाग्निरुद्रं प्रति समेत्यो सर्वे श्रोतुमिच्छामः
 ति अथ कालाग्निरुद्रः प्रोवाच रुद्रस्य तयनादुत्पारुद्राक्षादुतिलोकैरव्यायंते अथ सदाशिवः सहारकाले संहारं क
 त्वा संहारक्षं मुकली करोति तत्र यनाज्जातारुद्राक्षा इति होवाच तस्माद् रुद्राक्षत्वमिति अथ कालाग्निरुद्रः प्रो
 वाच यस्तद् रुद्राक्षं वाग्विषयं करोति दृश गोप्रदानेन यत्कलमाप्नोति तत्कलमश्नुते स एष भस्मज्योतीरुद्राक्ष इति

वृहज्ज
 ३५

होवाच एष सर्वेश्वरः शतरुद्राक्षं करेण स्पृष्टुमिच्छन् शतगोप्रदानफलं लभते तदुद्राक्षधारणं कर्तुमिच्छन् द्विशत
 गोप्रदानफलं लभते तदुद्राक्षस्य यज्ञोपवीतवत्तधारणमात्रेण सहस्रगोप्रदानफलं लभते तदुद्राक्षे करयोर्धी
 र्यमायो द्विसहस्रगोप्रदानफलं भवति तत्तरुद्राक्षे कंठे धार्यमाणे त्रिसहस्रगोप्रदानफलं भवति तदुद्राक्षे कर्णयोर्धी
 र्यमाणे एकादशसहस्रगोप्रदानफलं भवति एकादशरुद्रत्वं च गच्छति तदुद्राक्षे शिरसि धार्यमाणे कोटिगोप्रदान
 फलं भवति एतेषां स्थानानां कर्णयोः फलं वक्तुं न शक्यत इति होवाच अथ भगवंतं कालाग्निरुद्रं सनत्कुमारः पप्रच्छ
 रुद्राक्षप्रदानात्फलमस्त्येवेति होवाच अथ कालाग्निरुद्रः प्रोवाच अष्टशतरुद्राक्षं न दत्त्वा अष्टशतरुद्राक्षो न्याधा
 रयेत् न भूवल्लयप्रदानेन यत्फलमाप्नोति तत्फलमश्नुते स एष भस्मज्योती रुद्राक्ष इति होवाच अथ कालाग्निरुद्रं भगवं
 तं सनत्कुमारः पप्रच्छ रुद्राक्षसहस्रं क्रमेण धर्तुं शक्यं वा इत्यथ कालाग्निरुद्रः प्रोवाच रुद्राक्षधारणं कर्तुमधिवा
 सनादिप्राणप्रतिष्ठांकृत्वारुद्राक्षसहस्रं वर्षमेकं तु धारयेद्ब्रह्मत्वं गच्छति द्विसहस्ररुद्राक्षं द्वे वर्षे धारयेद्विष्णुत्वं गच्छ

६० जु०

३६

36

नित्रीसहस्रं रुद्राक्षं त्रीणि वर्षाणि धारयेत्सदा शिवत्वं गच्छति न स पुनरावर्तते स एष भस्मज्योतीरुद्राक्ष इति होवा ।
 वायु कालाग्निरुद्रं भगवंतं स नत्कुमारः पप्रच्छ सर्वोपनिषत्सु कथं धारण फलं ब्रूहीत्यथ कालाग्निरुद्रः प्रोवाच सर्वोप-
 निषत्सारं ब्रवीम्येव धारयेति तत्रैते श्लोका भवन्ति विक्तदेशे च सुखासनस्थः शुचिः समग्रीवश्चिरः शरीरः अत्या-
 श्रमस्थः सकलेंद्रियाणि निरुध्य भक्त्या स्वगुरुं प्रणम्य तृप्युं डरीकं विरजं विशुद्धं विचिंत्य मध्ये विशदं विशां विशोक-
 म् अचिंत्य मव्यक्तमनंतं रूपं शिवप्रशांतममृतं ब्रह्म योनिम् तथादि मध्यांतविहीनमेकं विभुं चिदानंदमरूपमद्भु-
 तम् उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशांतम् ध्यात्वा मुनिर्गच्छति त्वं योनिं समस्तमाक्षिंतमसः
 पस्तान्न स ब्रह्मा स शिवः सैन्द्रः सोक्षरः परमखराट् स एव विष्णुः स प्राणः सकालो ग्निः स चंद्रमाः स एव सर्ववद्भूतं यच्च
 भव्यं सनातनम् ज्ञात्वा समृत्युमत्येति नान्यः पंथा विमुक्तये एव ध्यात्वा रुद्राक्षाधारयेत् इत्यष्टमं ब्राह्मणं अयाजत
 को वै दक्षो याज्ञवल्क्यमुपसमेत्यो नाच भगवन्निपुद्रविधिं मनु ब्रूहीति स होवाच याज्ञाच त्वयः प्रमाणमस्य त्रिधा आ

६०

३६

ललाटादाचक्षुषश्चाभ्रुवीर्मध्यतः जनकोहवेदेहः सहोवाच भगवन् द्रव्यं तदा मे यं भस्म स घो जातादिपंचब्रह्म
मंत्रैः परिगृह्य त्र्यग्निरिति भस्मेत्यभि मंच्यमानस्तो क इति प्रारो ललाटवक्षः स्कंधेषु धारयित्वा पूतो क्ववति मो
क्षीभवति शतरुद्रियजयेयत्फलमवाप्नोति स एष भस्मज्योतिः स एष भस्मज्योतिरिति वै याज्ञवल्क्यः जनकोह
वेदेहः सहोवाच याज्ञवल्क्यं किंनेफलमिति सहोवाच देवमुक्तिर्भवति तद्भस्मधारणादेव शिवसायुज्यमवाप्नोति न
स पुनरावर्तते स एष भस्मज्योतिरिति वै याज्ञवल्क्यः जनकोहवेदेहः सहोवाच याज्ञवल्क्यं भगवानिति तद्भ
स्मधारणादेव किं फलमश्नुत इति न वेति तत्र परमहंससंवर्तकारुणिः श्वेतकेतुदूर्वासत्रमुनिदाघजडभरतदत्ता
त्रेयैरेव त कमुसंडप्रभूतयो विभूतिधारणादेव मुक्ताः स्युः स एष भस्मज्योतिः स एष भस्मज्योतिरिति वै याज्ञव
ल्कः जनकोहवेदेहः सहोवाच याज्ञवल्क्यं भस्मस्नानेन किंतायत इति यस्य कस्यचिच्छरीरियावन्तोरोमकूपा
स्तावन्ति लिङ्गानि भूत्वानिष्ठं तदिति ब्राह्मणो वा क्षत्रियो वा वैश्यो वा भूद्भो वा तद्धारणादेव तच्छब्दस्य रूपं यस्यांत

६०॥ ज्ञा०

३७

३७

स्यात्येवावतिष्ठते अथजकोवैदेहः पैप्यलादेन सप्रजापतिलोकं जगाम तं गत्वोवाच भो प्रजापति त्रिपुंड्रस्य विधिं
ब्रूहीति होवाच तं प्रजापतिरब्रवीद्यथैवैश्वरस्य माहात्म्यं तथैव त्रिपुंड्रस्य माहात्म्यमिति होवाच प्रजापतिः अथ पैप्य
लादो वैकुण्ठं जगाम तं गत्वोवाच त्वोवाच भो विष्णो त्रिपुंड्रस्य विधानं ब्रूहीति प्रोवाच यथैवैश्वरस्य माहात्म्यं तथैव त्रिपुं
द्रस्य माहात्म्यमिति होवाच विष्णुः अथ पैप्यलादो भगवंतं कालाग्निरुद्रं परिसमेत्योवाच अधीहि भगवन् त्रिपुंड्रस्य वि
धिं ब्रूहीति अथ कालाग्निरुद्रः त्रिपुंड्रस्य विधानमनुब्रवीमीति होवाच ततो राभुर्दूर्वासनिदाघजडतात्रेयरेवतक
प्रभृतयोपि भूसुंडं परिसमेत्योचुः रेवतको मर्वाहा मुनिर्भूसुंडमब्रवीत् त्रिपुंड्रविधिं मनु ब्रूहीति भूसुंडः सहोवाच
त्रिपुंड्रविधिं मे यावत्तुं न शक्यः सत्यमिति वाचानं तरंतानृषीन् मरुत्यतानृषीन् वंदति सक्षमं सर्वशय इति
अथ भगवंतं कालाग्निरुद्रं श्वेतकेतुश्च जाबालः परिसमेत्योवाच हरिश्चंद्रश्च प्रजापतिश्च कालाग्निरुद्रं परिसमेत्यो
वाचाथ देवाश्च शषयश्चैते परस्परानुवादं कृत्वोन्मीलयित्वा कालाग्निरुद्रं पृच्छाम इति अथ कालाग्निरुद्रं त्रिपुंड्रं

कृष्ण

३७

स्यविधानं ब्रूहीति होवाच देवाश्च शपथश्च त्रिपुङ्गस्य माहात्म्यं शृणुध्वमिति अथ भस्मकृत्तः संसारान्मुच्यते भस्म
 शप्याशप्याशयानस्तंशद्गोचरस्य शिवस्यायुज्यमिति न स पुनरावर्तते रुद्राध्यायी सन्नमृतत्वं गच्छति स।
 एष भस्मज्योतिर्विभूतिधारणाद्ब्रह्मेकत्वं गच्छति स एष भस्मज्योतिः स एष भस्मज्योतिर्विभूतिधारणात्कैवल्यम
 श्रुते स एष भस्मज्योतिर्विभूतिधारणादेव तीर्थेषु मृतत्वं गच्छति स एष भस्मज्योतिः स एष भस्मज्योतिर्विभूति
 धारणादेव सर्व तीर्थेषु स्नानो भवति विभूतिधारणात्त्रिस्थैस्त्रैः कलमवाप्नोति तत्कलमश्नुते स एष भस्मज्योतिः
 स एष भस्मज्योतिः स एष भस्मज्योतिर्यस्य कस्यचिच्छरीरे त्रिपुङ्गस्य लक्ष्यं वर्तते प्रथमा प्रजापतिर्द्वितीया विष्णुस्त्र
 तीया सदाशिव इति स एष भस्मज्योतिः इति नवमं ब्राह्मणम् अथ जावालो भुसुंडिः कैलासशिखरवासिनां
 काररूपि महादेव मुमादेहार्धधारिणं हरिविरिचिपुरंदरमुरसेवितं स्तूयमानमनंतैरपि वैदेर्मूर्तिधरैः सोमार्धकृत्त
 शिखरं सोमसूर्याग्निनयनमनंतैर्दुरविप्रभं व्याघ्रचर्मपरीधानं मृगहस्तं भस्मोद्धूतिविग्रहं तैर्बहूत्रिपुङ्गरे वा विराज

ह. छा.

३८

३९

मानभालंतेस्मिन्पूर्णपंचविधपंचाननंवीरासनारूढनमेवमनाद्यंतनिष्कलंनिर्गुपंशातंनिरंजनमनामयंकुंफद्
पूर्वशिवनामानिसमुच्चरंतंडुर्निरीक्ष्यंहिरण्यवाहुंहिरण्यरूपंहिरण्यवणंहिरण्यनिधिमद्वेतंचतुर्थमेकमाशास्यंभगवं
तंप्रणवंशिवंप्रणम्यमुहमुंदरभ्यर्च्यश्रीफलदलेः सितेनभस्मनास्नातोत्तमांगः कृतांजलिपुटः प्रच्छ अधीहिभ
गपन्वेदसारमुद्धत्यत्रिपुंड्रविधिंयस्मादन्यानपेक्षमेवमोक्षोपलब्धिः किंमस्मनोद्रव्यंकतिस्थानानिर्मनवाप्यस्यके
नाकदावातस्यधारणंकेवातत्राधिकारिणोनियमास्तेषांकेवामामंतेवासिनमनुशासयमोक्षं इतिप्रयंमःस्वंः
अथोवाचुभगवान्सदाशिवः परमकारुणिकः प्रमथान्पुराणपिसंबीक्ष्यपूतंम्रागुरुयाज्ञोमयंब्रह्मपणेनिधायत्र्यंबक
मितिमंत्रेणशोधयेच्चततः येनकेनापितेजसाथतत्त्वगृह्योक्तमार्गेणप्रतिष्ठाप्यहुनाशनंततस्तद्गोमयद्रव्यंनिधा
यसोमायस्वाहेतिमंत्रेणततस्तिलव्रीहिभिः साज्येर्जुहुयादुतेष्टोत्तरसहस्रंसार्द्धमेतद्वातत्राज्यस्यपर्णमयीजुहूर्म
वतिंतेननपायंशृणोतितद्गोममंत्रस्यंबकमित्येवांतैस्विष्टकृत्यूर्णाहुतीस्तेनैवाष्टदिक्षुबलिप्रदानं ततस्तद्गुस्मगा

राम

३८

यत्र्यासं प्रोक्ष्य ततस्तद्धेमे राजते ताम्रे मृन्मये वा पात्रे निधाय रुद्रमंत्रैः पुनरभ्युक्ष्य शुद्धे देशे संस्थापयेत् ततो भोज
येद्वास्त्वणान् ततः स्वयं प्रतोमानस्तो क इति सद्योजातमित्यादि पंच ब्रह्ममंत्रैर्भस्मसंगृह्य अभिरिति भस्म जल
मिति भस्म स्थलमिति भस्म वायुरिति भस्म व्योमेति भस्म शषयो भस्म विदा भस्म देवा भस्म सर्वे २ इवा इदं भ
स्म पूतमवनमामिसद्यः समस्ता घनाशकमिति शिरसाभितम्य पूते वा महसे वा मदेवायेति संस्थाप्य त्र्यं व कमि
तिसं प्रोक्ष्य शुद्धेनेति संमर्द्य संशोध्य तेनैवापादमस्तकमुद्धूलनमाचरेत् तत्र पंच ब्रह्ममंत्राः ततः शेषस्य भस्म नो
विनियोगः तर्जनी मध्यमा नामिकाभिरग्रेर्भस्मासीतिसंगृह्य मूर्द्धानमिति मूर्धन्यग्रे न्यसेत् न्यं व कमिति ललाटे नी
लग्रीवायेति कंठे कंठस्य दक्षिणापार्श्वे त्रियायुषमिति वामेऽपि कपोलयोः कालायेति नेत्रयोः त्रिलोचनायेति श्रोत्र
योः शृणुयामेति आत्मा हृदय इति हृदये नाभौ नाभानामिन्द्र इति मंत्रेण दक्षिणभुजमूले भवायेति तन्मध्ये रुद्रा
येति तन्मणिद्वंद्वे भवायेति तत्करिष्ठे पशुपतये नम इति यामबाहु मूले उग्रामेति तन्मध्ये अग्रे वधासेति तन्म

णिवंधेइरेव धायेति तत्कर पृष्ठे न मोहं त्रेत्यंसे शंकरायेति यथाक्रमं भस्म धृत्वा सोमायेति शिवं नत्वा ततः प्रक्षाल्य क
 रौ नद्रुस्मं जलमायः पुनं त्विति विवेचनं संत्याज्यं एवं प्रातर्मध्याह्ने सायंतने पिकाले विधिवद्भस्मधारणमप्रमादेन
 कार्यं प्रमादात् यत्तितो भवेत् । ब्राह्मणानां यमेव धर्मो यमेव धर्मो यमेव धर्मः एवं भस्मधारणमकृत्वानां श्रीयादयो
 भ्रमन्यद्वा न्यदपि प्रमादात् तत्का भस्मधारणं न गायत्रीजपे न जुहुयाद्गौ न तर्पयेद्देवान् न षींश्च पितृ न यमेव धर्म
 सनातनः सर्वपापघ्णः शको मोक्षहेतुर्नित्यो यंधर्मो ब्राह्मणानां ब्रह्मचारी गृहीवानप्रस्थयतीनामेतदकरणे
 प्रत्यवेति ब्राह्मणः अकृत्वा प्रमादेनैकदैतदष्टोत्तरसहस्रं गायत्रीजलमध्ये जपित्वा पोषणे नैकेन सुद्धो भवति य
 तिस्त्यक्तैकदा भस्मधारणमुपोष्यद्वा दशसहस्रं प्रणवं जप्त्वा सुद्धो भवति अथवा वायससात्वाट्टकमुखे परेतः प
 तितो भवति भस्मनोऽस्य यद्यभावस्तदानर्यं भस्मदानर्यं भस्मदानं लभ्यते न्यद्वा वश्यं मंत्रपूतं धार्यमेतत्प्रातः प्रयुजा
 नो रात्रि कृतात्पात्रमुच्यते मध्यं दिने माध्याह्निकी संधां कृत्वा पश्चात् प्रातमादित्याभिमुखो धीयानः सुरापानात्पूतो

भूषणिसुवर्णस्तेयासूतो भवति गुरुदाराभिगमनात्सूतो भवति ब्रह्मवधात्सूतो भवति गोवधात्सूतो भवति स्त्रीव
 धात्सूतो भवति अश्ववधात्सूता भवति गुरुवधात्सूतो भवति मातृपितृवधात्सूतो भवति त्रिकाले मेतत्प्रयुजानः स
 र्ववर्देपारायणपुण्यमाप्नोति सर्वनिर्धकलमश्रुते अनुपदुतः सर्वमायुरेति विंदते प्राजापत्यं रायस्योषंगोपत्यमेव
 मावर्तयेदुपनिषदमेव मावर्तयेदित्याह भगवान्सां वसदाशिवः सां वसदाशिवः इति द्वितीयः खंडः अथ भुसुंडो जा
 बालो महादेवं सां वं प्रणम्य पुनः पप्रच्छ किं नित्यं ब्राह्मणानां कर्म कर्तव्यं पदकरणे प्रत्येवैति ब्राह्मणः कः पूजनीयः
 को वाध्येयः कः स्मर्तव्यः कथं ध्येयः क्व स्थातव्यमेतद्ब्रूहि समासेन तं होवाच प्रागुदयान्निर्वर्त्य शौचादिकं ततः स्नाया
 न्मार्जनं रुद्रसूते स्नातश्चाह तं वासः परिधुने पापमनोपहत्यै उद्यंतमादित्यमभिध्याय नृदक्षिणांगः कृत्वा यथास्नानं
 स्मरन्माने त्रिपुंड्रं ध्येतेनै वरुडाक्षान्ध्वेना नै तत्र संवां स्पृशेत्तथा चान्ये मूर्ध्नि चत्वारिंशच्छिंरवायामेकं त्रयं वा श्रोत्र
 योर्द्विदश कंठे द्वात्रिंशद्वाद्दोः षोडश षोडश द्वादश द्वादश मणिबंधयोः षट्षडंगुल योस्ततः संध्या कुर्यादहरहः संध्या

४५

५०

५०

कुर्यादहरहः संध्यामुपासीत। अग्निर्ज्योतिरित्यादित्यादिभिरग्नौ जुह्याच्छिवलिंगत्रिसंध्यमभ्यर्चकुशोद्यासीनो ध्या-
त्वासांखं मा मे वष्टुषभारूढं हिरण्यबाहुं हिरण्यरूपं हिरण्यवर्णं पशुपाशविमोचकं पुरुषं कृष्णपिंगलं ऊर्ध्वरतेजसं विरू-
पाक्षं विश्वतः सहस्राक्षं सहस्रचरणं विश्वतो वाहुं विश्वात्मानं एकमद्वैतं निष्कलं निर्गुणं शांतं शिवमक्षरमव्ययं हरिहर-
ण्यगर्भादिस्त्रष्टारं अप्रमेयमनाद्यंतं रुद्रसूक्तैरभिषिच्य सितेन भस्मना वित्त्वदेलेस्त्रिंशस्त्रैराद्वैरनाद्वैर्वीनतत्रसंम-
र्शस्ततः पूजासाधनं कल्पयेच्च नैवेद्यं ततश्चेकादशगुणोरुद्रो जपनीय एकगुणो वाततः षडक्षरो वोमं त्रोजपनीयः
ॐ मित्यग्रे व्याहरेन्नम इति पश्चात्ततः शिवायेत्यक्षरत्रयं ओमित्यग्रे व्याहरेन्नम इति पश्चात्ततो महादेवायेति पंचाक्षरा-
णिततस्तारकः परमोमंत्रस्तारको यं पंचाक्षरको यं शैवोमनुस्तारको मनुः शैवस्तारकः अयमेवोपदिश्यते मनुरविशु-
क्ते शेषेभ्यः सत्तजीवेभ्य अयमेवमंत्रस्तारयतिस एव ब्रह्मोपदेशः ब्रह्मा सोमो हंपवनः सोमो हंपवनः सोमो हंपवतेति
सोमं हं जनिनामतीनां सोमो हं जनितादिवः सोमो हं जनिताष्टयिव्याः सोमो हं जनिताग्निः सोमो हं जनितासूर्यस्य

४०

सोमो हंजनि तेन्द्रस्य सोमो हंजनि तोतविष्णोः सोमो हमेव जनिता मनश्चंद्रमसेर्वेदानां मूर्ध्वः सुवरादीनां सर्वे
षां लोकानां च विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च पत्र तत्सर्वस्य सोमो हमेव जनिता विश्वाधिको रुद्रो
मरुर्षिः हिरण्यगर्भादीन हंजायमानान्यत्र्यामि योरुद्रो अगो यो अशु य ओषधीषु योरुद्रो विश्वाभुवना विवेश सा
चाह मात्मांतरात्म ब्रह्म ज्योतिर्यस्मान्न मनोन्यः परो हमेव परो विश्वाधिको मामेवं विदित्वा मजल मेति तरति शोकं
मामेवं विदित्वा सां सृति कं रुजम हं द्रावया मितस्माद हं रुद्रो यो हं सर्वेषां परमा गतिः सो हं सर्वकः यतो वा इमानि
भूतानि जायंते येन जातानि ज्जीवंति यस्य यं त्यमि संविशंति तं मामेवं विदित्वा पासीत भूतेभिर्देवै रेषमृते हो मे
व श्रीषास्माद्वातः पवते श्रीषो देति सूर्यः श्रीषास्मादग्निश्चेन्द्रः सो नान्म त एव यो हं सर्वेषां मधिष्ठाता सर्वेषां भूता
नां च पालकः सो हं पृथिवी सो हमायः सो हं तेजः सो हं वायुः सो हमाकाशः सो हं कालः सो हं दिशः सो हमात्सामपि स
र्वं प्रतिष्ठितम् ब्रह्म विदामोति परं ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदा शिवो अचक्षुर्विश्वेशुरकर्णो विश्वतः कर्णो पादो विश्व

हृज्जा०

४९

५१

विश्वतः कर्णोपादो विश्वतः पादोपाणि विश्वतः पाणि रशिरा विश्वतः शिरा विद्यामत्रैकसंश्रयो विद्यारूपो विद्यामयो
विश्वेश्वरो ह मजरो हं मा मेवं विदित्वा प्राप्नुवंति संसृतिपात्रात्ममुच्यंते तस्मादहं पशुपाशविमोचकः पशवश्चामानवं
ब्रह्मांडमध्यवर्तिनश्च युक्तात्मानो यतं मा मेव प्राप्तुं प्राप्यांते मां न पुनरावर्तंते न पुनरावर्तंते । त्रिशूलनिलयां काशः
मधिष्ठित्य त्यक्ता सर्वो मय्येवानुप्रविशंति प्रज्वालद्वद्भिर्गंह विर्यथानयजमानमासीदति तथा सूंस्त्यक्ता कुणपं नतता
दृशं वपुराप्नुवंति एष एवादेशः एष उयदेशः एष एव परमो धर्मः सत्यात्तत्र न प्रमादितव्यं न तत्रोद्धृतं न त्रिपुंड्राभ्यां न
थारुद्राक्षधारणो न थाम्पदर्वनाच्च प्रमादिनापि नांतर्देवसदने निरीकुर्यात् । ब्रतान् प्रमादितव्यं न तद्धितपस्तद्धितपः
काश्यामेव मुक्तिकामानामासनं न त्याज्यं मोचको ह म विमुक्ते निवसंताना विमुक्तात्परं स्थानं ३ काश्यां स्थानानि
चत्वारि ते घृभ्यर्हितं तत्र प्राच्यो मे श्वर्यस्थानं दक्षिणायां विलासस्थानं पश्चिमायां ज्ञानस्थानं मुत्तरायां वैराग्यस्थानं त
स्मिन् च दंतो निर्लिप्तमव्ययमनोद्यंतवेद्यमर्निर्देश्यमनिरुक्तमप्रध्व्यमाशास्यमद्वैतं सर्वाधारमनिशील्यमहरहर्ब्र

५९

त्रिविष्णुपुरंदराद्यमरसेवितंमामेवज्योतिःस्वरूपंलिंगंतदेवोपासितव्यंनैवभासयंतितल्लिंगंभानुशृंगोशिर्वायस्य
 काशंविश्वेश्वराभिधमापातालमधितिष्ठतितदेवाहंतत्रार्चितोहंसाक्षान्निशाखेर्वित्त्वदलैःपत्रैर्वायोमिषिच्यसं
 पूजयेन्मन्मनामव्याहितासुर्मयेवार्पितारिवलकर्मभस्मदिग्धांगोरुद्राक्षभूषणीमामेवमण्मोमदेकपूजानि
 रतःसंपूजयेन्नदहमश्रामितंमोचयामिपात्रात्संस्तुतिरूपात्।अहरहरभ्यर्च्यविश्वेश्वरंलिंगंतत्ररुद्रसूक्तैर
 मिषिच्यतदेवस्मापनंययस्त्रिःपीतामहापातकेभ्योविमुच्यतेनशोकमाप्नोतिमुच्यतेसंसारखंचनात्।तदनभ्य
 र्च्यनाश्रीयात्कलमत्रमन्यद्वायद्यश्रीयाद्रेतोभक्षीभवेन्नापःपिवेद्यदिप्रिवेत्सूयपोभवेन्नाप्रमादेनैकदातनभ्य
 र्च्यमांभुक्ताभोजयित्वावाकेशाच्चापयित्वागव्यानपिपचसंगृह्योपोष्यजलेरुद्रस्थानेजपेन्निवारोरुद्रानुवाकमादित्यं
 नश्यन्नमिधायस्वकृतकर्मततोरोद्वैरेवमंत्रैःकुर्यान्मार्जनंततोभोजयित्वाब्राह्मणान्यूतोभवतिअन्यथापरेतो
 यातनामश्रुतेपत्रैर्जलैःफलैर्वान्यैर्वाभिपूज्येविश्वेश्वरंमांतनोश्रीयात्।कापिलेनपयसारुद्रसूक्तैरमिषिच्य

६५५०

42

W2

मासेव/शिवलिंगरूपिणं ब्रह्महत्यात्पूतो भवति। कापिलेनाग्नेनाभिषिच्य सुरायामात्पूतो भवति। कापिलेन दध्नाभिषिच्य सुरायामात्पूतो भवति। कापिलेन दध्नाभिषिच्य सर्वानवाप्नोति कामानि द्रुमे स्वर्णस्नेयात्पूतो भवति मधुनाभिषिच्य गुरुदा
राभिगमनात्पूतो भवति। सितयाभिषिच्य सर्वजीववधात्पूतो भवति। क्षीरादिभिरेतैरभिषिच्य सर्वानवाप्नोति कामानि।
दर्मे केकं मंहा प्रस्थशतमहाप्रस्थशतमानैः शतैरेभिषिच्य मुक्तो भवति संसारबंधनात्। मामेव लिंगरूपिणं माद्रीयांः पोर्ण
मास्याममावास्यायां वास्यायं वामहायाते मुहणे संक्रांतौ वाभिषिच्य तिलैः सतंडुलैः सधूप्य नवैर्वित्त्वदले रभ्यर्च्य का
पिलेनाज्येन चित्तगंधसारधूपैः परिकल्प्य दीपांश्च तेनेवाज्येन र्सीनसाज्यमुपहारं कल्पयित्वा पुनर्धूपदीपांश्च कल्प
यित्वा दद्यात्पुष्पांजलिमेवं प्रयत्नो भ्यर्च्य मम सायुज्यमेति मम सायुज्यमेति। शतैर्महाप्रस्थानि खंडैस्तंडुलैरभिषृ
ज्य चंद्रलोककामश्चंद्रलोकमवाप्नोति। तिलैरेतावद्भिरभिपूज्य वायुलोककामो वायुलोकमवाप्नोति। माषैरेता
वद्भिरभिपूज्य वरुणलोककामो वरुणलोकमवाप्नोति। यवैरेतावद्भिरभिपूज्य सूर्यलोककामः सूर्यलोकमवा

५२

प्रोति एतेः सर्वेरेवाभिपूज्यस्वर्गलोककामः स्वर्गलोकमवाप्नोति एतैरेतावद्भिर्दिगुणैरभ्यर्च्य ब्रह्मलोकमवाप्नोति।
 एतैरेतावद्भिरेवचतुर्गुणैरभिपूज्यविष्णुलोकमवाप्नोति एतैरेतावद्भिरेवचतुर्गुणैरभिपूज्यचतुर्गुणैर्ब्रह्मकोशं यमृत्यु
 नीवपश्यति तमतीत्यमाह्लोककामो मह्लोकमवाप्नोति नान्यमह्लोकात्परं काम्यं यमवाप्य न शोचति। न स पुनरा
 वर्तते न स पुनरावर्तते। लिंगरूपिणं मीमेवं स पूज्यवित्तं यं तिसिद्धा योगिनश्चितयंति मां यजंति यज्विनः मामेव स्तुवंति
 वेदाः सांगाः सोपनिषद्ः सेतिहासाः। नमतो न्यदहमेव सर्वं मयि सर्वं प्रतिष्ठितं ततः काश्यां प्रयत्नैर्नहमेवाभिपूज्यस्तत्र
 गणारौद्रानानामुखानानाशस्त्रधारिणानानारूपधरानानाचिह्नितास्ते सर्वे भस्मदिग्धागाहद्राक्षाभरणाः कृतो
 ज्जलयो नित्यमभिधायंतः सन्ति। तत्र पूर्वस्यां दिशि ब्रह्मा कृतांजलि रनिशमुपास्ते। दक्षिणां दिशि विष्णु रदार्निशं कृत्वैव मृ
 र्धन्यं जलमा मुपास्ते मतीच्यामिंद्रे सन्ननां गउपास्ते उदीच्यामग्निमुखा रक्तगंगा रक्तकाया हेमांगा हेमवस्त्राः समुपास
 ते मामेव वेदाश्चतुर्मूर्तिधरा दक्षिणां यां दिशि मुक्ति स्थानं तन्मुक्तिमं उपसंज्ञितं तत्रैकगणाः पालकाः सायुधाः पापघ्ना

बृ० ज्ञा०

४ 3

W3

मुक्ताः तत्र ज्ञपयः शांभवाः पाशुपता महाराजितेन्द्रियामामहेतं चतुर्थमेकमाशास्यमुपास्यं शिवं संखं संसारमोचकं
ध्यात्वा वसंति रुसूक्तपरायणाः वेदावतंसं शैवंपंचाक्षरं पंतस्तारकं सप्रणवं मोदमाना स्तिष्ठंति । तत्रैकारत्नवेदिकाजत्रा
हमासीनः कार्यात्यक्तकुणपां चैवानानीयां के स्वस्यैव संवेद्यमसि तद्रूद्राक्षभूषिता नुपसृश्यमाभूदेतेषां जन्ममृत्यु
चेति नारकं शैवं मनुमुपदिशामि । ततस्तो मुक्ता मामनुविशंति विज्ञानमभेसां वेन पुनरावर्तते इतारो प्रविष्टहविरिव तत्रैव सु
तयर्थमुपदिश्यते शैवो मंत्रैः सचाक्षरः तन्मुक्तिस्थानं तदोकाररूपं ततो मदप्यत कर्मणां मदविष्टचेतसां मदूयता भवन्ति ना
न्येषामियं ब्रह्मविद्येयं ॥ मुमुक्षवः काश्यामेवासीना वीर्यवतो विद्यावंतो विज्ञानघनं ब्रह्म कोशं चतुर्जालं गन्तुं तसु नीव
पश्यति यंत्रह्मणा वपश्यति पंविष्णुनी वपश्यति यमिंद्राग्नीना वपश्यतः वरुणादयो नावपश्यंति तमेव ते ज्ञः ह्यनुष्टं विच्छा
भवहे मोमां संश्लिष्य वसंतं चंद्रकोटि समप्रभं चंद्रकिरीटं सोमसूर्याग्निनयनं वैभूतिभूषितविग्रहं शैवं मामेवमभिधा
यंती मुक्तकिं विषामुक्तबंधामयेव लीना भवन्ति ये वा न्येकाश्यां पुरीषकारिणः प्रतिग्रहरतास्त्यक्तप्रसमधारणास्त्य

४ 3

करुद्राक्षधारणास्त्यक्तसोमवारव्रतास्त्यक्तविश्वेश्वरार्चनास्त्यक्तांतर्गृहयात्रास्त्यक्तपंचाक्षरजपास्त्यक्तरुद्र
 जपारस्त्यक्तभैरवार्चनाभैरवीघोरांयाजनानानाविधांकार्यांपरेताभुक्ताततः शुद्धामांप्रयच्छंते। येचांतर्गृहेरंजो
 मूत्रंपुरीषंवाविस्तृजंतिमोहाद्गमेणवातेममैवांतस्तनोः कुर्वंति तत्सर्वमर्नेतयातनावीजमेवभवति। यदामृत्रंरेत
 :पुरीषंवाविस्तृजंत्यंतर्गृहेतदानेनतेसिचंतेपितृन्तमेवपापकारिणंमृतंययन्नीललोहितोभैरवस्तंप्राप्त्यत्य
 स्त्रमंडलेज्वलज्वलनकुंडेघनेघपित्तजश्चाप्रमादेननिवसेत्काश्यांलिंगरूपिण्यांलिंगरूपिण्यामिति इतिबृहज्जा
 बालेअविमुक्तवैभवप्रकाशोनामतृतीयःखंडः सद्योजातायविद्महेमहादेवायधीमहि तन्नोघारेःप्रचोदयात्
 इतिभस्मगायत्री सिद्धंब्रह्मपरंज्योतिःस्वयमानंदविग्रहः वियदादिमहाभूतविज्ञात्त्वेनभासते यइमा
 मुपनिषदंब्राह्मणोवाक्षत्रियोवानित्यमधीतिअश्रोत्रियःश्रोत्रियोभवतिअनुपनीतउपनीतउपनीतोभवति।
 ससर्वैरनुध्यातोभवतिससर्वेषुवेदेषुधीतोभवतिसोमिपूतोभवतिसवायुपूतोभवतिससत्यपूतोभवतिसस

६-५५० वृषतोमवतिससर्वैर्देवैर्ज्ञातोभवतितद्वाणात्सर्वेषुतीर्थेषुस्नानोभवतिसर्वैः क्रतुभिरिष्टंभवति अथकालाग्निरुद्रः
 ५ ५ प्रोवाचयोगध्यानानांशिवएकोध्येयः शिर्वमन्यतरित्यजेतामधीत्यब्राह्मणोवाक्षत्रियोवामर्थवासान्मुच्यतइत्योरत्य
 ५५ अथकालाग्निरुद्रः प्रोवाचसहज्जह्वाशुचिःपूतः कर्मण्योमवतिद्वितीयंजह्वागाणपत्यमवोप्रोनितृतीयंजह्वादेवमे
 बानुप्रविशतीत्येसत्यमोतत्सत्यम् भद्रकर्णेभिः शृणुयामदेवामद्रं पर्येमाक्षभिर्यजत्राः स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसममृ
 णिर्व्यशेमदेवहितंयदायुः स्वस्तिनइंद्रोदृद्धश्रवाः स्वस्तिनः पूषाविश्ववेदाः स्वस्तिनस्ताक्ष्योअरिष्टनेमिस्वस्तिनो
 बृहस्पतिर्दधातु ॐ शान्तिः शान्तिः शान्ति इतिबृहज्ज्ञावालोपनिषदिउत्तरतापनीयोपनिषत्समाप्ता॥ श्रीः भद्रंशान्तिः ॐ
 अथकालाग्निरुद्रोपनिषदः संवर्तकोग्निर्शपिरनुष्टुपूष्ठंदः कालाग्निरुद्रोदेवताश्रीकालाग्निरुद्रप्रीत्यर्थेजपेवि
 नियोगः अथकालाग्निरुद्रंमगवंतंसनकुमारः पप्रच्छअधीदिमगवन्त्रिपुंड्रविधिसतत्वंकिंद्रव्यंकिस्थानंकति
 प्रमाणांकरेस्वाः केमंत्राः कः शक्तयः किदेवतंकिंफलमिति तद् होवाचमगवान्कालाग्निरुद्रः यद्व्यंतदायेयंभस्म

सधादिपंचमं त्रैः परिगृह्य अग्निरिति मस्मेत्यनेन चाग्निमंत्र्यमानस्तो क इति समुद्धृत्य जलेन संसृज्य त्र्यंबकं
यजामह इति शिरो ललाट वक्षः स्कंधेषु त्रिभिस्त्रया युषेस्त्र्यंबकैस्तिर्यक्तिस्त्रोरैरवाः प्रकुर्वीत ब्रतमेतच्छांभवं सर्वं
षु वेदेषु वेदवादिभिरुक्तं भवति तस्मात्तस्माच्चरेन्मुमुक्षुर्न पुनर्भवायाय स नक्तु मारप्रमाणमस्य त्रिधा चरेत् स्वात्
लाटादा चक्षुषश्चाश्रुवेर्मध्यतश्च यास्य प्रथमारेखा सा गार्हपत्यश्चाकारो रजोभूर्लोकश्चात्मा क्रियाशक्तिश्चैव देवः प्रातः
स सवनं महेश्वरो देवतेति यास्य द्वितीया रेखा सा दक्षिणाग्निरुकारः स त्वमंतरिक्षमंतरात्मा चैच्छाशक्तिर्यजुर्वेदो माध्यंदिन
स सवनं सदाशिवो देवतेति यास्य तृतीया रेखा आहवनीयो मकारस्तमो धौर्लोकः परमात्मा ज्ञानशक्तिः सामवेदस्त
तीस्रसवनं शिवो देवतेति त्रिपुंड्रं मस्मना करोति यो विद्वान्ब्रह्मचारी गृहस्थो वा न प्रस्थो वा समहापानकोपयातकेभ्यः
पूतो भवति स सर्वदेवान्ध्यातो भवति स सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भवति स सर्वेषु तीर्थेषु तीर्थेषु स्नातो भवति स तत्तं रुद्रजापी
भवति सकललोका मुंक्ते देहं त्यक्त्वा शिवसायुज्यमिति न स पुनरावर्तते न स पुनरावर्तत इत्याह भगवान्कालाग्नि

का. गि.

४५

५५

रुद्रोयस्त्वेतद्वाधीते सोऽप्येवमेव भवतीत्यां सत्यमित्युपनिषत् ॥ इति कालाग्रिरुद्रोपनिषत् समाप्त भेदं शान्तिः ॐ
म अथाश्वलायनो भगवंतं परमेष्ठिनं परिसमेत्योवाच अधीहि भगवन् ब्रह्मविद्यां वरिष्ठां सदा सद्भिः सेव्यमानां निगू
ढां यथाचिरात्सर्वपापं व्यपोष्य परात्परं पुरुषमुपैति विद्वान्तस्मै सहो वाच पितामहश्च श्रद्धाभक्तिध्यानयोगद्वेहि
न कर्मणान्न प्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानसुः परिणनाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्युतयो विशन्ति वेदां तवि
ज्ञानसु निश्चिन्ताः सन्यासयोगाद्यनयः शुद्धसत्त्वाः ते ब्रह्मलोकेषु परांतकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे विविक्त
देशे च सुरवासनस्थः शुचिः समग्रीवश्चिरः शरीरः अत्याश्रमस्थः सकलेंद्रियाणि निरुध्य भक्त्या स्वगुरुं प्रणम्य हस्त
उरि कं विरजं विशुद्धं विचिंत्य मध्ये विशदं विशोकं अचिंत्य मव्यक्तमनंतं रूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्म योनिं तथादिम
ध्यातुं विहीनमेकं विभुं चिदानंदमरूपमद्भुतम् उमासहायं परमेश्वरं प्रसूत्रिलोचनं नीलकंठं प्रशान्तं ध्यात्वा मुनिर्गच्छ
ति भूतयोनिं समस्तसाक्षिणं तमसः परस्मात् स ब्रह्मा स शिवः संद्रः सोक्षरः परमः स्वराट्स एव विष्णुः पपाणः सका

४५

लाग्निः सवेन्द्रमाः स एव सर्वे यद्भूतं यच्च भव्यं सनातनं मृत्युमत्येति नान्यः पथविमुक्तये । सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूता
 निचात्मनिसंपश्यन्त्यपरमं योनिनान्येन हेतुना । आत्मानमरणिं कृत्वा प्रणवं वोत्तरारणिं ध्यानमिर्मथनाभ्यासात्पाशं द
 दानि पंडितः स एव मायापरिमोहिनात्मा शरीरमास्थाय करोति सर्वस्म्यन्तपानादिविचित्रभोगैः स एव ज्ञाप्रत्यरित
 स्ति मेति स्वप्ने स जीवः सुखदुःखभोक्ता स्वमायाकल्पितविश्वलोके । सुषप्तिकाले सकले विलीने तमो निभूतः सुखरूपमे
 ति पुनश्च जन्मान्तरकर्मयोगात् स एव जीवः स्वपिति प्रबुद्धः पुरत्रये क्रीडति यश्च जीवस्ततस्तु जातं सकलं विचित्रं आधा
 रमानंदमस्वप्नबोधं यस्मिन् लयं यानि पुरत्रयं च एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च स्वं वायुर्ज्योतिरायः पृथि
 वी विश्वस्य धारीणी यत्परं ब्रह्म सर्वमाविश्वस्यापतनं महत् सूक्ष्मातरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् जाग्रत्स्वप्नसुषुप्ता
 दिप्रपंचं यत्प्रकशते तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबंधैः प्रमुच्यते त्रिषु धामसु यद्भोग्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत्ततेभ्यो विल
 क्षणः साक्षी चिन्मात्रो हं सदा शिवः ॥ मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रपद्यितं मयि सर्वं लयं यानि तद्वत्साद्वयमस्म्य

कैवल्य०

५६

५६

हम्। अणोरणीयानहमेव तद्धन्मदानहं विश्वमहं विश्वमहं विचित्रं पुरातनीहं पुरुषोहमीशो हिरण्योहं शिवरूपमा-
 स्मि। अपाणि पादोहमचिंत्यशक्तिः पञ्चाम्यवक्षुः सशृणोम्युक्कर्णः अहं विज्ञानाग्निविविक्तरूपो न चास्ति वेत्ता ममचित्सह-
 हं वेदैरेनेकेरहमेव वेद्यो वेदांतकृद्वेदविदेव चाहं न पुण्यपापममनासिनाशो न जन्म देहो द्रियबुद्धियबुद्धिरस्ति न भूमिराका-
 ममवक्त्रिरस्ति न चानिरोमेस्ति न मांवरंच। एवं विदित्वा परमात्मरूपं गुहाशयं निष्कलमद्वितीयं। समस्तसाक्षिंसदसद्विही-
 नं प्रयाति शुद्धं परमात्मरूपं। यः शान्तरुद्रियमधीने सोऽग्निपूतो भवति सुरायानात्सूतो भवति ब्रह्मदत्तात्सूतो भवति कृत्वा
 कृत्वात्सूतो भवति तस्मादविमुक्तमाश्रितो भवत्यत्याश्रनी सर्वदा सकृदज्ञेन ज्ञानमाप्नोति संसाराद्यवनाशनं ता-
 स्मादेवं विदित्वेनं कैवल्यफलमश्नुते कैवल्यफलमश्नुते इति इति कैवल्योपनिषत्समाप्ता भद्रं कर्णेभिः ॐ शान्तिः
 भद्रं ० शान्तिः ३० मदेवाह वै स्वर्गलोकमगमंस्ते देवार्द्रमष्टच्छन्को भवानिति सोऽब्रवीदहमेकः प्रथममाखं वर्तामिव स
 विष्णोमि च नान्यः कश्चन मतो व्यतिरिक्त इति सोऽन्तरादन्तरं प्रविशति शशिश्र्वांतरं संप्राविशत् सोऽहं नित्यानित्योऽप्रसाहं ब्र-

५६

स्माहं प्राचः प्रत्यंचोहं दक्षिणांच उदचोहं मधेश्चार्थं च दिशश्च विदिशश्चाहं पुमानपुमांस्त्रियश्चाहं सावित्र्यहं गायत्र्य
 हं त्रिष्टुज्वगत्यनुष्टुप्चाहं ऋदोहं गार्हपत्योहं दक्षिणाग्निराहवनीयोहं सत्योहं गौरहं गोर्धहं ज्येष्ठोहं श्रेष्ठोहं मापोहं तोजो
 हं मृग्यजुः सामांथर्वीगिरसोहं मक्षरमहं क्षरमहं गुह्योहं मरण्योहं पुष्करमहं पवित्रमहं मग्नेच मध्यंच बहिश्च पु
 रस्ताद्दशदिश्ववस्थितमनवस्थितं च ज्ञानिरित्यहमेकः सर्वे च मामेव मां यो वेद सासर्षा देवान् वेद गां गोभिर्ब्रह्म
 णान् ब्रह्मण्ये न हवीं विहविषायु रायुषा सत्यं सत्येन धर्मं धर्मेण तर्पयामि स्वेन ते ज्ञासाततो देवा रुद्रं ना पश्यंस्ते देवा
 रुद्रं ध्यायंति ततो देवा ऊर्ध्वं वाहवास्तु न्वंति यो वै रुद्रः स भगवान् यश्च ब्रह्मा तस्मै वै नमो नमः यो वै यश्च विष्णुस्तमः यो
 वै यश्च महेश्वरस्तमः यो वै याचो वातः मः यो वै यश्च विनायकस्तमः यो वै यश्च स्कंदस्तमः यो वै रुद्रमश्चैद्र
 स्तमः यो वै यश्च रुद्रस्तमः यो वै रुद्रमश्चैद्रस्तमः यो वै यश्चाग्निस्तमः यो वै याचभूस्तमः यो वै यश्च भु
 वस्तमः यो वै यश्च सुवस्तमः यो वै यश्च महस्तमः यो वै यश्च जनस्तमः यो वै यश्च गस्तमः यो वै यश्च स

अथर्व

४७

५७

संत०मः योवै० याचष्टिधीत० मः योवै० याश्चापस्त० मः योवै० यश्चनेत्रस्त० मः॥ योवै० यश्चवायुस्त० मः योवै० यश्चा
काशंत० मः योवै० यश्चसूर्यस्त० मः॥ योवै० यश्चसोमस्त० मः योवै० यानिनश्चत्राणित० मः योवै० येचाष्टोप्रहास्त० मः योवै०
० यश्चप्राणस्त० मः योवै० यश्चप्राणस्त० मः योवै० यश्चकालस्त० सः योवै० यश्चयमस्त० मः योवै० यश्चमृत्युस्त० मः॥ यो
त्रै० यश्चामृतंत० मः॥ योवै० यश्चभूतंभव्यंमविष्यत० मः योवै० यश्चविश्वंत० मः॥ योवै० यश्चकृत्स्नंत० मः योवै० यश्चस
र्वत० मः॥ योवै० रुद्रः सभगवाभ्यश्चसत्यं तस्मैवैनमोनमः ओमादौमध्ये भूर्भुवः सुवरंनेशीर्षं ज नदोविश्वरूपोसि
लैकैलं द्वित्रिधोर्ध्वमधश्चत्वं रातिश्चत्वं पुदिश्चत्वं तुष्टिश्चत्वं हुतमहुतं विश्वमविश्वं दत्तमदत्तं कृतमकृतं परमपरंपरा
यणं चेति अयामसोमममृता अभूमानमज्योतिरविदात देवान् किंतु नमस्मान् कृणवदरातिः विसुधूर्तिरमृतमस्य
स्य सर्वतगद्धितं वा एतदक्षरं प्राजापत्यं सूर्यं सौम्यं पुरुषमग्राह्यमग्राह्येण वायुं वायवेन रसोमं सौम्येन प्रसति
स्वेन तेजसानस्मादुपसंहर्त्रे महाग्रासाववैनमोनमः हृदिस्था देवताः सर्वा हृदिप्राणे प्रतिष्ठिताः हृदि त्वमसि र्यमि

४७

तंतिस्त्रोमात्राः पुरस्तु सः तस्योत्तरतः शिरोदक्षिर्णतः पादोयत्तरतः स ओंकारोय ओकारः स प्रणवोयः प्रणव
 स सर्वव्यापीयः सर्वव्यापी सो नंतो यो नंतस्तारं पतारं तत्सूक्ष्मं यत्सूक्ष्मं तच्छुक्लं यच्छुक्लं तद्देद्युतं यद्देद्युतं तत्त्य
 रं ब्रह्मेति। स एक स एको रुद्रः सर्दृशानः स भगवान्समहेश्वरः समहादेवः अथ कस्मादुच्यते ओंकारोयस्मादुच्चा
 र्यमाण एव सर्वेशरीरमुर्ध्वमुन्नामयति तस्मादुच्यते ओंकारोय कस्मादुच्यते प्रणवोयस्मादुच्चार्यमाण एव चो
 यजृंषि सामान्यथर्वागिरमश्च यज्ञे ब्रह्म ब्राह्मणेभ्यः प्रणामयति तस्मादुच्यते सर्वव्यापीयस्मादुच्चार्यमाण एव सर्वा
 न्मोका व्याप्नोति स्नेहोयथा पल्लवः पिंडं शान्तमूलमोत प्रोतमनु प्राप्य व्यतिशिष्टस्तस्मादुच्यते सर्वव्यापि अथ कस्मादु
 च्यते नंतोयस्मादुच्चार्यमाण एवाद्यंतं नो पलभ्यतेति र्यगूर्ध्वमधस्तात् तस्मादुच्यते नंतोय कस्मादुच्यते तारंयस्मादुच्य
 ते तारंयस्मादुच्चार्यमाण एव गर्भजन्मज रामरणं संसारमहद्भया तारयति तस्मादुच्यते तारमथ कस्मादुच्यते सू
 क्ष्मंयस्मादुच्यते सूक्ष्मंयस्मादुच्चार्यमाण एव सूक्ष्मो भूत्वा परशरीराय्यो वाधितिष्ठति तस्मादुच्यते सूक्ष्ममथ कस्मादुच्य

अथर्व-

४८

५४

तैस्ममथकस्मादुच्यते शुक्लं यस्मादुच्चार्यमाण एव ह्यं दते क्लामयते तस्मादुच्यते शुक्लं मथकस्मादुच्यते वैद्युते य
स्मादुच्चार्यमाण एवैति मरुति तमसि सर्वं शरीरं विद्योतयति तस्मादुच्यते वैद्युतं मथकस्मादुच्यते परं ब्रह्म यस्मादुच्चार्य
माण एव बृहयति तस्मादुच्यते परं ब्रह्म मथकस्मादुच्यत एको यः सर्वान् लोकान् लुक्ता तिसृजति सृजति विसृजति वि
सृजति विसृजति वा स यति तस्मादुच्यत एको यः कस्मादुच्यत एको रुद्रः एको रुद्रो न द्वितीयाय तस्येतुरीयमिमं
लोकमीशान ईशनीयुर्जननीयुः प्रत्यज्ञनास्तिष्ठति संयुगस्यांतकात्ते संहृत्पविश्वं भुवनानि गोप्ता तस्मादुच्यत
एको रुद्रो यः कस्मादुच्यत ईशानो यः सर्वान् लोकान् ईशनीभिर्जननीभिः परमशक्तिभिरभित्वा शूरनो तु
मोदुग्धा इव धेनवः ईशानमस्य जगतः सुवर्द्धशमीशानमिद्रतस्युषसस्मादुच्यत ईशानो र्यः कस्मादुच्यते भगवा
न्यः सर्वान्मावानीक्षत्पात्मज्ञानं निरीक्षयति योगं गमयति तस्मादुच्यते भगवन्मथकस्मादुच्यते महेश्वरो यः सर्वान् लो
कान् संभक्षः संभक्षयत्यजस्रं सृजति विसृजति वा स यति तस्मादुच्यते महेश्वरो यः कस्मादुच्यते ज्ञात्मज्ञानयोगेश्व

४८

र्येमदतिमहीयतेनस्मादुच्यतेमहादेवः तदेतदुद्वचरितं एषोहदेवः प्रदिशोनुसर्वाः पूर्वोहजातः स उगर्भे अंतः स
 एवजातः सज्जनिष्यमाणः प्रत्यजनास्तिष्ठति विश्वतोमुखः विश्वतश्चक्षुरुतविश्वतोमुखो विश्वतोवाहुरुतवि
 श्वतस्यात् संवाहुभ्यां धमति संपतत्रैर्घावाभूमी जन्मयद्देव एकः तदेतदुपासितव्यं वागवदंति तदंतुग्रहणम
 यंपंथावितत उत्तरेण येन देवा येन राषयो येन पितरः प्राप्नुवंति परपरायणं चेति । वालाग्रमात्रं हृदयस्य मध्ये
 विश्वं देवं जातवेदं वरेण्यं तमात्मस्थं येनुपश्यन्ति धीरास्तेषां शांतिः शाश्वती नेतरेषां यो योनिं योनिमाधितिष्ठत्ये
 को येनेदं पंचविधं च सर्वं तमीशानं पुरुषं देवमीज्यं निध्यायात्तारं शांतिं त्यंतमेति प्राणे च तर्मनसोऽङ्गमाहुः ॥ १ ॥
 स्तिन्क्रोधोयाचतष्याक्षमाचतष्याल्लित्वाहेतुजालस्य मूलं बुद्ध्या संचित्य स्थापयित्वा तुरुद्रे रुद्र एकत्वमाहुः ॥ २ ॥
 इंद्राश्च तं वै पुराणां इषमूर्जं तपसा नियच्छन् व्रतमेतत्प्राप्तुं पतं अग्निरिति भवायुरिति स्थवायुरिति भस्मजल
 मिति भस्मव्योमेति भस्म सर्वं हवा इदं भस्म मन इत्येतानि च क्षुं विभस्मान्यग्निरित्यादिना भस्म गृहीत्वा विमृज्यो गानिसं

अथर्व

४९

५९

स्तुतस्तस्माद्भुतमेतस्याशुपतं पशुपाराविमोक्षाय योथर्वशिरं ब्राह्मणो धीते सोऽग्निपूतो भवति स वायुपूतो भवति
 स आदित्यपूतो भवति स सोमपूतो भवति स सत्यपूतो भवति स सर्वपूतो भवति स सर्वेषु तीर्थेषु स्नानो भवति स सर्वे
 पुर्वे देवधीतो भवति स सर्ववेदव्रतचर्यासु चरितो भवति स सर्वे देवैर्ज्ञानो भवति स सर्वयज्ञक्रतुभिरिष्टवान् भव
 तितेनेति हासपुराणानां रुद्राणां शतसहस्राणी जज्ञानि भवन्ति गायत्र्याः शतसहस्रं जप्तं भवति प्रणवानामशुतं ज
 स्तं भवति रूपे रूपे दशपूर्वान् यूनानि दशी जगन्ना चक्षुषः पंष्टिः पुनर्जातीत्याह भगवानथर्वशिरोथर्वशिरः स चक्षुषाश्च
 चिः पुनः कर्मण्यो भवति द्वितीयं जप्त्वा गाथां पत्यमवाप्नोति तृतीयं जप्त्वा देवमेव प्रविशतीत्येतत्तं यो हरेत्तं यो अ
 श्वतर्योऽपघ्नीर्वा रुध्वा विवेकयद्मा विष्णुः भुवनं तिचाकूयेत स्मे रुद्राय नमो अस्तु अधमूर्ध्ना नमस्तंसी
 र्थोथर्वा हृदयं च यन्मासिक्कादूर्ध्वं प्रैरयत्यवमानोथर्वा यज्ञीर्णास्तद्वाथर्वणः शिरो देवकोशः स सुथितस्तत्वाणो
 मिरक्षन्तुः त्रियमन्नमथो मनः त्रियमन्नमथो मनो विद्यामन्नमथो मनो विद्यामन्नमथो मनो मोक्षमन्नमथो मनो मो

४९

क्षमन्नमथोमनः इतिअथर्वशिरोपनिषत्समाप्ता भद्रकर्णेभिः शान्तिः ॐ अथ हैनं वैष्यतादौंगिरः सनत्कु
 मारश्चाथर्वेणमुवाच भगवान्किमादौप्रयुक्तं ध्यानं ध्यायितव्यं किं तत्स्थानं को वा ध्याता कश्च ध्येयः स एभ्यो यथा प्र
 तुवाच ॐ मित्येतदक्षरमादौ प्रयुक्तं ध्यानं ध्यायितव्यमिति तेन दक्षेऽप्यं परं ब्रह्मास्यपादाश्च त्वारो वेदाश्च तुष्यादिद
 मक्षरं परं ब्रह्म पूर्वास्यमात्राष्टधिव्यकारः सप्तभिर्गन्धेदो ब्रह्मावसवो गायत्री गार्हपत्यो द्वितीयोत्तरि संसुकारः
 स यजुर्भिर्यजुर्वेदो विष्णुर्ह्रस्विष्टाग्निस्तृतीयाद्योः समंकारः स सामभिः सामवेदो रुद्र आदिता जगत्या ह
 वनीयो यावसानेस्य चतुर्थ्यर्धमात्रा सामलोकत्रोकारः सार्थर्वणेर्मन्त्रैरथर्ववेदः संवर्तकोऽग्निर्मरुतो विराडे कर्षि
 र्भास्वतीः स्मृता प्रथमारक्तपीता महद्ब्रह्म देवत्या द्वितीया विद्युमनी कृष्णा विष्णु देवत्या तृतीया सुभासु भासु क्लृणु
 देवत्या यावसानेस्य चतुर्थ्यर्धमात्रा सा विद्युमनी सर्ववर्णो पुरुष देवत्या स एष ह्योङ्कारश्चतुरक्षरश्चतुष्यादश्चतुः
 दिरश्चतुरर्धमात्रः स्थूलमेतद्भुवस्वदीर्घमुत इति ॐ म् ॐ म् २ ॐ म् ३ इति त्रिरुक्ता चतुर्थः शान्त आत्मा ह्युत

अथर्व

५०

५०

प्रयोगेण समस्तमोमिति प्रयुक्त आत्मज्योतिः सकृदावर्तते सकृदुच्चरितमात्र उर्ध्वमुन्नामयतीत्योकारः प्राणा
सर्वान्प्रलीयत इति प्रलयः प्राणान्सर्वान्परमात्मनि प्रणामयति नामयतीत्येतस्मात्प्रणवश्चतुर्धावस्थित इति सर्व
देववेदयोनिः सर्ववाक्यवस्तुप्रणवात्मकम् १ देवाश्चेति संधत्ता सर्वेभ्यो दुःखभयेभ्यः संतारयतीति तारणात्ता
रः सर्वदेवासु विश्रंतीति विष्णुः सर्वाणि हृदयतीति ब्रह्म सर्वस्यांतस्थानेभ्यो ध्यायिभ्यः प्रदीपवत्प्रकाशयतीति
प्रकाशः प्रकाशः प्रकाशेभ्यः स होमित्यंतः शरीरे विद्युमध्वो नयति मुहुर्मुहु रिति विद्युद्वत्प्रतीक्षादिशंभित्वा सर्वा
न्याप्रोति व्यापयतीति व्यापनाद्वापी महदेवः पूर्वास्या मात्रा जागर्ति जागरित द्वितीया स्वप्न तृतीया सुषप्न चतुर्थी
तुरीयं मात्रा मात्रा मात्रा प्रतिमात्रा गताः सम्यक् समस्तानपि पादाज्जयतीति स्वयं स्वयं ब्रह्मा भवत्येष सिद्धि कर एत
स्माद्धानादो प्रयुज्यते सर्वकरणोपसंहारत्वाद्धार्यधारणाद्वत्तु तुरीयं सर्वकरणानि मनसि संप्रतिष्ठाप्य ध्यानं विष्णु
ः प्राणं मनसि सहकरणैः संप्रतिष्ठाप्य ध्याना रुद्रः प्राणं मनसि सहकरणेनोदात्ते परमात्मनि संप्रतिष्ठाप्य ध्यायीते शो

५०

नंप्रध्यायितव्यं सर्वमिदं ब्रह्म विष्णु रुद्रं इंद्राः संप्रसूयंते सर्वाणि चेन्द्रियाणि सह भूतैर्न कारणं कारणा नान्ध्यानाध्या-
नाकारणं तु ध्येयः सर्वेभ्य र्थसंपन्नः सर्वेश्वरश्च शंभुराकाशमध्ये ध्रुवं स्तब्ध्वाधिकं क्षयमेकं क्रतुशतस्यापि चतुः-
सप्तत्यायत्फलं तदवाप्नोति ह्यस्त्रमोकारगतिं च सर्वध्यानयोगज्ञानो नां यत्फलमोकारो वेदपरईशो वा शिव एको-
ध्येयः शिवं करः सर्वमन्यतरित्यज्यसमाप्ताथर्वशिखेतामधीत्य द्विजोगर्भवासादिमुक्तो विमुच्यते इत्येवं सत्यम्
॥ इति अथर्वशिखोपनिषत्समाप्ता भद्रं शान्तिः ॐ म्र क्षुरिकां संप्रवक्ष्यामि धारणां योगसिद्धये या प्राप्य न
पुनर्जन्मयोगयुक्तश्च जायते वेदतत्त्वार्थविहितं यथोक्तं हि स्वयं शुवा निःशब्दं देशमास्थाय तत्रासनमवस्थितः
कूर्मो गानीव संतुल्य मनो हृदि निरुध्य च ॥ मात्राद्वादश यो न प्रणवे न शनैः शनैः पूरयेत्सर्वमात्मानं सर्वद्वारा
निरुध्य च उरो मुखकटिग्रीवं किंचिद्बुद्धयमुन्नतम् प्राणान्संधारयेत्स्मिन्नासाभ्यां तत्र चारिणः भूत्वा तत्र गतः
प्राणः शनैरथ समुत्सृजेत् स्थिरमात्रादृढं कृत्वा अंगुष्ठेन सह माहितः द्वे गुल्फे सुप्रकुर्वीत जघने चैव त्रयस्त्रयः द्वे

अथर्व

५९

५१

जानुनीजयोरुभ्यांगुदेरिश्नेत्रयस्त्रयः वायोरायतनंचात्रनाभिदेशे समाश्रयेत् ॥ तत्रनीडीमुषुम्रातुनाडीभिर्बहुभि
र्हता ॥ अमुरक्ताश्च पीताश्च कृष्णास्तस्माद्विलेहिताः अतिसूक्ष्मांचतर्त्वीचमुक्तांनाडीसमाश्रयेत् ततः संचारयेत्पाणा
मूर्णनाभीवतंनुना ॥ ततो रक्तोत्पलामासंयुरुषामतनंमहत् दहरंपुंडरीकंतद्देहंतेषु निगद्यते तद्वित्वा कंठमाया
नितानाडीपूरयन्नेः मनसस्तुशुरंगुत्पुनीक्ष्णंबुद्धिर्मर्मलम् यादस्योपरिमर्त्यतद्रूपनामकृतयेत् मनोद्वा
रेण तीक्ष्णेन योगमाश्रित्य नित्यशः इंद्रवज्र इति प्रोक्तं मर्मजं घातुकीर्तनम् तद्व्यानबलयोगेन धारणाभिर्निष्कृ
तयेत् ॥ ऊर्वोमध्ये तु संस्थाप्य मर्मप्राणविमोचनम् ॥ चतुरभ्यासयोगिनस्त्रीदेहनाभिर्शक्तिः ततः कंठांतरे योगी
समूहनाडिसंचयम् एकोतरं नाडिशतं तासां मध्ये वरास्मृता ॥ इडारसनुवामेन पिंगलादक्षिणेन तु तयोर्मध्ये वरं
स्थानं यस्तवेदसवेदसवेदवित् सुषुम्रातुपरेलीनाविरजात्रहस्त्रिणीद्वासप्रतिवाडीपुनैतिलम् श्लिष्टं ते ध्यान
योगेन सुषुम्नेकान्छिद्यते योगनिर्मलधारेण क्षुरेणामलवर्चसा छिंदेताडीशतंधीरप्रभावादिह जन्मनि जाती

५९

पुण्यसमायोगैर्यथावास्यंति ते तिलम् एवं सुभासु मे भवैः सानाडीतां विभावयेत् तद्वाविताः प्रपद्यंते पुनर्जन्म
 विवर्जिताः नतो विदेत चित्तचित्तस्तुनिः शब्ददेशमास्थितः निःसंगः सर्वयोगज्ञो निरपेक्षः शनैः शनैः पात्राच्छिवाय
 याहंसो निर्विशंकः स्वमुत्पतेत् छिन्नपाशस्तथा जीवः ससारं तरते तदा यथानिर्वाणिकाले तु दीपो दग्ध्वा लयं व्रजेत् न
 या सर्वाणि कर्माणि योगी दग्ध्वा लयं व्रजेत् प्राणायामसुतीक्ष्णो न मात्राधारेण योगवित् ॥ वेराग्यो पलघृष्टेन छि
 त्वातं तुं न बध्यते छित्वातं तुं न बध्यते इति शुटिका पतिषत्समाप्ता भद्रं शान्ति ॥ ॐ नमः अष्टपादं शुचिं हं संनि
 स्तुतं मणिमम्ययम् द्विवर्तमानं ते जे सैद्धं सर्वः पश्यन्नपरयति भूतसंमोहने काले भिन्ने तमसि वैश्वरे अंतः पश्यं
 निसत्त्वस्थं निर्गुणं गुणगद्धरे अशक्यः सोन्यथा द्रष्टुं ध्येयमानः कुमारकः विकारजननी मायामष्टरूपामजां प्रुवा
 म् ध्यायते ध्यासिता ते न तन्यते प्रेरिता पुनः सृजते पुरुषार्थं च ते नैवाधिष्ठिता पुरा गोरतादवती सानुजानित्री
 भूतभाविनी असिता सितरक्ता च सर्वकामदुधाविभो पिवते नाम विषयमसंख्याताः कुमारकाः एकस्तु

चूलीको. पितृतेदेवः स्वच्छंदेन वशानुगः ध्यानक्रियाभ्यां भगवान्मुक्ते सोऽथ मविभुः सर्वसाधारणीदोऽग्नीमाज्यमानां
 सुयज्यभिः पश्यंत्यस्यां महात्मानः सुपर्णपिप्यलाशनम् उदासीनं ध्रुवं हंसं स्नातकाधुर्यवो हये शंसंतमनुशंसं
 निबद्धचाः शास्त्रकोविदाः रयंतरे हृहत्सामि सत्ते वेते च गीयते मंत्रोपनिषदं ब्रह्मपल्लवमसमचितं पठन्ति भार्गवा
 त्थे ते द्यवीणी भूगूतमः १ स ब्रह्मचारी ब्राह्मणस्तु स्वं भोथ पलितस्तथा अनङ्गान् लोहितोच्छिष्टः पठ्यते भृगुविसारे
 कालः प्राणश्च भगवान्मृत्युः पुरुष एव च ॥ शर्वो भवश्चरुश्च श्यावाश्च सा सुरस्तथा प्रजापतिर्विश्वे चैव पार्ष्णि
 : सलिल एव च स्तूयते मंत्रसंयुक्ते चैरेव विहितैर्विभुः न पट्टिशकमित्येके स विंशतिरनथा परेषु रुषं निर्गुणे सांख्यम
 थर्वशिरसौ विदुः चतुर्विंशति संख्याकमव्यक्तं व्यक्तदरीनं अर्द्धं न द्वैतमित्याहुस्त्रिधा तं पचधा तथा ब्रह्माद्यं स्या
 वरातं च पश्यंति ज्ञानचक्षुषः तमेकमेव पश्यंति परिशुद्धं विभुं द्विजाः ॥ तस्मिन् सर्वमिदं प्रोक्तं ब्रह्म स्यात्परजंगमम् न
 स्मिन्नेव लयं यांति स्रवंत्यः सागरे यथा यस्मिन् सा वाः प्रलीयन्ते लीना स्याव्यक्तनां ययः नश्यंति व्यक्ततां भूयो जायन्ते

बुद्धदाइव क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं चैव कारणैर्व्यजयेद्बुधः एवं सहस्रशो देवं पर्यस्यंतं पुनः पुनः य एवं श्रावयेत्का
 द्वे ब्राह्मणो नियतव्रतः अस्य मन्त्रं पानं च पितृणां चोपनिष्ठते ब्रह्म ब्रह्मविधानं तु ये विदुर्ब्राह्मणादयः
 तत्रैव तैलं यं यांति लीना स्यात् ब्रह्मशायि मे लीना स्यात् ब्रह्मशायिन इति २ इत्यथर्ववेदे चूलिकोपनिषत्समाप्ता
 ओं योगशिखां प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञानेषु चोत्तमां यदा तु ध्यायते मन्त्रं गात्रं कपोथ जायते आसनं पद्मकं व
 ध्वाय चान्यद्वापि रोचते कुर्यान्नासाग्रदृष्टिं च हस्तौ पादौ च संयतो मनः सर्वत्र संगृह्य ओंकारं तत्र चिंतये
 त ध्यायेत् स ततः प्राज्ञो हृत्कृत्वा परमेष्ठिनम् एकस्मिन्नेन वद्वारे त्रिस्थूणे पंचदेवते ईदृशे तु शरीरे वा मतिमा
 नुफलक्षयेत् आदित्यमंडलं दिव्यं रश्मिज्वाला समाकुलम् तस्य मध्यगतो वह्निः प्रज्वलेद्दीपवर्तिवत् दीपशि
 खायां यामात्रा सामात्रा परमेष्ठिनः ॥ भिंदंति योगिनः सूर्ययोगाभ्यासेन वै पुनः द्वितीयं सुषुम्ना द्वारं प्रविश्य
 द्वे विसर्पति कपालसंपुटं भित्वा ततः पश्यंति तत्पदम् अथ नक्ष्त्रापयेज्जंतु टालस्याञ्च प्रमादतः यदि त्रि

योगशि०

कालमावर्तेत्सगच्छेत्परमं पदम् ॥ पुत्र्यमेतत्समासाद्य संक्षेपात्कथितं मया लब्धयोगेन बोद्धव्यं सन्नं परमं छि
नम् जन्मान्तरसहस्रेषु यदानां प्राप्तिं किलिषं तदा पश्यं नियोगेन संसारच्छेदनं परं संसारच्छेदनं परमिति ॐ
भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः स्व
स्तिन इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥ ॐ
शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ इति योगशिखोपनिषत्समाप्ता ॥ ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॐ ॥

४३

५३

१७१७ — १७३६ त. तन्म

४३ योगसिद्धोपनिषद्

१०००

